

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА

Факультет міжнародної економіки і менеджменту

Кафедра міжнародної економіки

Освітньо-професійна програма «Міжнародні фінансові відносини»

Галузь знань 05 Соціальні та поведінкові науки

Спеціальність 051 Економіка

Форма навчання: денна

КВАЛІФІКАЦІЙНА БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА

на тему «Світовий банк у глобальній економічній системі»

здобувача Бурангулової Влади Владиславівни

Науковий керівник: кандидат економічних наук, професор, Мусієць Тетяна Вікторівна

**Робота допущена до захисту перед екзаменаційною
комісією з атестації здобувачів вищої освіти (ЕК)**

Завідувач кафедри міжнародних фінансів:

д.е.н., професор Мозговий О.М.

(підпис)

Київ 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. СВІТОВИЙ БАНК ТА ЙОГО ПІДТРИМКА ГЛОБАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ.	6
1.1 Роль міжнародних фінансових інституцій, зокрема Світового банку, у економічному розвитку.....	6
1.2 Хронологія діяльності Світового банку.....	9
1.3 Мета створення та розвиток установ групи Світового банку.....	12
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ СВІТОВОГО БАНКУ	24
2.1 Види діяльності Світового банку та їх ефективність	24
2.2 Оцінка діяльності та методи покращення роботи Світового банку	30
2.3 Оцінка впливу діяльності Світового банку на економічний розвиток конкретних регіонів	33
2.4 Порівняння ефективності проєктів Світового банку у різних країнах.....	40
ВИСНОВКИ	44
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	47
ДОДАТКИ	52

ВСТУП

Вплив Світового банку на міжнародний економічний розвиток - це тема, що привертає увагу дослідників та експертів у галузі економіки та міжнародних відносин. Стратегічна роль Світового банку як ключової фінансової установи у глобальному економічному ландшафті не може бути переоцінена. Ця робота спрямована на аналіз впливу Світового банку на розвиток країн, які отримують фінансову підтримку від цієї установи. Вона висвітлює історичний контекст утворення та еволюції Світового банку, а також досліджує його стратегії, програми та проекти, спрямовані на сприяння сталому економічному зростанню та зменшенню глобальних нерівностей. Робота також розглядає критичні оцінки та дебати щодо ефективності та результативності діяльності Світового банку, а також впливу його політики на розвиток міжнародних економічних відносин.

Актуальність теми підкреслюється сьогоденніми глобальними викликами та потребами у розвитку. "Світовий банк у глобальній економічній системі" залишається надзвичайно актуальною дискусією в сучасному світі. З одного боку, зростаюча глобалізація та взаємозв'язок економік роблять роль Світового банку управління фінансовими ресурсами і стратегічними ініціативами більш важливою ніж будь-коли раніше. З іншого боку, проблеми, такі як зміна клімату, нерівності та соціальна несправедливість, потребують нових підходів до розвитку, у тому числі через механізми, що пропонує Світовий банк. Аналіз і оцінка ролі Світового банку стають ключовими для розуміння того, як ця установа впливає на міжнародний економічний розвиток, а також для визначення найбільш ефективних стратегій сприяння сталому зростанню та зменшенню світових нерівностей.

Мета цієї роботи полягає в глибокому аналізі та розумінні впливу Світового банку на міжнародний економічний розвиток. Конкретні завдання включають:

1. Дослідити роль міжнародних фінансових інституцій, зокрема Світового банку, у процесі економічного розвитку, включаючи їх вплив на глобальну економіку та національні економічні системи.

2. Проаналізувати хронологію діяльності Світового банку, враховуючи його історичний контекст, етапи розвитку, ключові ініціативи та зміни стратегій у діяльності.

3. Вивчити мету створення та розвиток установ групи Світового банку, зокрема Міжнародного банку реконструкції та розвитку (IBRD) та Міжнародного фінансового корпоративного групи (IFC).

4. Проаналізувати види та ефективність діяльності Світового банку, зокрема надання кредитів, технічна допомога, підтримка реформ, розробка політики, інвестиції в проєкти тощо.

5. Провести оцінку діяльності Світового банку та запропонувати методи покращення роботи організації на основі аналізу існуючих практик.

6. Здійснити оцінку впливу діяльності Світового банку на економічний розвиток конкретних регіонів.

7. Порівняти ефективність проєктів Світового банку у різних країнах, враховуючи рівень розвитку, специфіку галузей економіки, умови інвестування та соціально-економічні наслідки

Об'єктом даної роботи є діяльність Світового банку, яка включає в себе його стратегії, програми, проєкти та інші ініціативи, спрямовані на підтримку економічного розвитку у країнах у розвитку та зменшення світових нерівностей.

Предметом дослідження є вплив Світового банку на міжнародний економічний розвиток, включаючи його роль у забезпеченні фінансової підтримки, технічної допомоги, консультацій та політичних реформ у країнах-членах, а також ефективність цих заходів та їх вплив на рівень економічного зростання та соціального розвитку.

Методи дослідження. У роботі здійснювалися комплексні дослідження з метою вивчення ефективності проєктів, фінансованих Світовим банком, та їх впливу

на економічне зростання світу. Для досягнення цієї мети було використано різноманітні методи дослідження, включаючи аналіз статистичних даних, документів та звітів Світового банку та інших міжнародних організацій. Аналіз динаміки ключових економічних показників у країнах, що отримували фінансування від Світового банку, дозволив оцінити результативність цих проєктів та їх вплив на макроекономічну ситуацію. Ці методи дозволили зробити висновки щодо ефективності та впливу діяльності Світового банку на світову економіку.

Теоретична, методична та практична значущість отриманих результатів полягає в узагальненні та розкритті ролі та значення діяльності Світового банку у міжнародному економічному розвитку. Дослідження дозволить виокремити основні тенденції впливу Світового банку на економічне зростання країн-одержувачів, а також розглянути особливості регулювання та механізми фінансової підтримки. Це важливо для розробки ефективних стратегій міжнародного співробітництва та забезпечення сталого розвитку.

Інформаційна база дослідження включає офіційні дані з сайтів Міжнародного валютного фонду, Світового банку, організації міжнародного співробітництва та розвитку, а також публікації журналів, інформаційних та статистичних агентств, наукові праці вітчизняних та зарубіжних дослідників. Такий підхід дозволяє забезпечити обґрунтованість та достовірність отриманих результатів.

Структура роботи складається зі вступу, двох розділів, висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1.

СВІТОВИЙ БАНК ТА ЙОГО ПІДТРИМКА ГЛОБАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

1.1 Роль міжнародних фінансових інституцій, зокрема Світового банку, у економічному розвитку

Економічний розвиток є ключовим поняттям, яке вимагає чіткого визначення для подальшого аналізу. Він охоплює комплексний набір аспектів, що включають не лише економічні, а й соціальні та культурні складові. Отже, перед початком обговорення впливу Світового банку на економічний розвиток, необхідно визначити його основні характеристики. Економічний розвиток визначається такими аспектами:

- економіка повинна бути збалансованою по усім сферам;
- економіка має бути здатною до саморегулювання;
- економіка повинна характеризуватися поступальним динамізмом

зростання позитивних показників;

- зростання економічних показників (ВВП, обсяги виробництва тощо)

повинно супроводжуватися підвищенням життєвого рівня населення та покращенням інших соціальних показників. [1, с 15]

Поняття економічного розвитку, зазначене у вказаних аспектах, є фундаментом для діяльності міжнародних фінансових інституцій, зокрема Світового банку. Вони підтримують країни у досягненні збалансованого зростання, розвиваючи програми, які допомагають у підвищенні ефективності економіки та покращенні якості життя громадян. Така діяльність спрямована на створення умов для саморегулювання економіки, стимулювання позитивного зростання та підтримку соціального розвитку.

Міжнародна фінансова інституція – це інститут багатосторонніх міжнародних відносин, що у своїй діяльності виходить за межі окремої країни та має постійну структуру органів наднаціонального регулювання. [2]

Формування міжнародних фінансових установ відбулося на тлі кількох ключових тенденцій у світовій економіці, таких як розширення економічного простору через міжнародну інтеграцію, зростання міждержавного регулювання та збільшення нестабільності у світовій економічній системі. Головні завдання таких установ полягають у забезпеченні стабільності світової економіки та міжнародних фінансів, координації міждержавного регулювання та розробці стратегій у галузі валютно-кредитної політики. Вони націлені на об'єднання зусиль міжнародної спільноти для вирішення глобальних фінансових викликів та забезпечення стійкості та ефективності світової фінансової системи. До таких міжнародних фінансових установ відносяться Міжнародний Валютний Фонд, Світовий банк, Європейський банк реконструкції та розвитку, Азіатський банк розвитку, Африканський банк розвитку та інші. [1]

Діяльність Світового банку тісно пов'язана з поняттям "економічного розвитку" та його ключовими рисами. Однією з основних місій Світового банку є сприяння сталому економічному зростанню та зменшенню глобальних нерівностей. Збалансованість у всіх сферах економіки є одним із пріоритетів у роботі банку, який намагається сприяти розвитку різних галузей, включаючи освіту, охорону здоров'я та інфраструктуру. Через свої програми та кредитні угоди, Світовий банк також сприяє створенню умов для саморегуляції економіки в різних країнах, сприяючи стабільності та зростанню. Поступальний динамізм зростання є однією з важливих цілей банку, який допомагає країнам розвиватися на шляху до економічної стабільності та процвітання. І, нарешті, підвищення економічних показників, таких як ВВП та обсяги виробництва, в Світовому банку сприймається як засіб досягнення важливої мети - підвищення життєвого рівня населення та покращення соціальних показників у країнах, які отримують підтримку. Таким чином, діяльність Світового банку тісно відображає основні принципи та цілі економічного розвитку, які виокремлені в наведеному понятті.

Світовий банк стежить за широким спектром завдань, які охоплюють фінансову підтримку, технічну допомогу, політичну підтримку та інші ініціативи,

спрямовані на розвиток світу та підтримку його членів. До фінансової підтримки можна включити інтернаціоналізацію капіталу задля залучення ресурсів з різних джерел для реалізації проєктів з розвитку по всьому світу. Інтернаціоналізація капіталу виступає важливою складовою економічного розвитку, особливо в умовах глобалізації та посилення міжнародних економічних зв'язків. Цей процес відображає зростання міжнародних інвестиційних операцій, руху капіталу через кордони, а також утворення міжнародних корпорацій та фінансових установ. Інтернаціоналізація капіталу сприяє розподілу ресурсів за межами національних кордонів, що може стимулювати економічне зростання та розвиток шляхом доступу до нових ринків, технологій та фінансових ресурсів. Однак цей процес також може створювати виклики для національних економік, такі як збільшення конкуренції, нестабільність курсів валют та ризики фінансових криз. Таким чином, інтернаціоналізація капіталу є двостороннім явищем, яке водночас має потенціал для сприяння економічному розвитку та може породжувати нові виклики для національних економік. [1]

Міжнародні фінансові та банківські установи, зокрема Міжнародний валютний фонд, Світовий банк, Європейський банк реконструкції та розвитку, а також інші великі регіональні банки розвитку, відіграють ключову роль у глобалізації капіталу. Вони не лише контролюють міжнародні капіталові потоки, а й залучають нові країни до світового капіталу, роблячи їх залежними від глобальних економічних вимог. Це призводить до часткової втрати країною контролю над своєю економікою та виникнення наднаціональних структур, що є складовою частиною процесу глобалізації. Інтернаціоналізація виробництва й капіталу також сприяє транснаціоналізації економічних зв'язків. [2]

У таких умовах МВФ і Світовий банк мають вигідні позиції для здійснення тиску на уряди країн-боржників. Авторитет цих організацій в міжнародних економічних відносинах такий великий, що він поширюється на великі міжнародні банки, які кредитують суб'єкти економічної діяльності (в тому числі уряди) в різних країнах. Отже, вирішення проблеми реструктуризації боргу, надання чергового

кредиту країнам-боржникам залежить в першу чергу від позицій МВФ і СБ. Це дає їм можливість безпосередньо втручатися в економічну політику урядів і ще більше підсилювати свою роль як світових економічних регуляторів. [2]

Однією з цілей Світового банку є стимулювання інвестування країн-членів у інші країни, зокрема тих, що перебувають у стані розвитку. Але через соціально-політичну нестабільність у деяких регіонах інвестування стає ризикованим. Щоб захистити своїх учасників від фінансових втрат, у 1988 році Світовий банк створив організацію, яка гарантує компенсацію можливих втрат від некомерційних ризиків - Міжнародну агенцію з гарантії інвестицій. Проблеми, пов'язані з інвестуванням, призвели до створення в 1966 році Міжнародного центру з вирішення інвестиційних спорів. Таким чином, склалася Група Світового банку, що складається з п'яти організацій.

1.2 Хронологія діяльності Світового банку

У липні 1944 року – за рік до закінчення Другої світової війни – делегати з 44 країн зібралися на Валютно-фінансову конференцію Організації Об'єднаних Націй, яка відбулася в готелі Mount Washington у Бреттон-Вудсі, Нью-Гемпшир. Конференція мала на меті створити основу для післявоєнного міжнародного економічного співробітництва та відбудови. Інтелектуальними лідерами на конференції були Джон Мейнард Кейнс (радник казначейства Сполученого Королівства) та Гаррі Декстер Уайт (помічник міністра фінансів Сполучених Штатів). [3]

Хоча результатом конференції стало утворення двох інституцій – Міжнародного валютного фонду (МВФ) і Міжнародного банку реконструкції та розвитку (Світового банку), створення Світового банку не було головним напрямком. Більшість часу та зусиль було витрачено на комісію МВФ під керівництвом Гаррі Декстера Вайта. Робота Комісії Світового банку, з іншого боку, відбулася лише в останні кілька днів конференції. Його статті угоди, розроблені в

основному Джоном Мейнардом Кейнсом, передбачали відновлення економіки країн, зруйнованих війною, і підвищення економічного розвитку країн, що розвиваються.

Першу позику Банк надав Франції [4], а потім позики іншим європейським країнам. Але коли План Маршалла 1947 року взяв на себе зусилля з післявоєнної реконструкції Європи, Банк швидко перейшов до фінансування інфраструктурних проєктів по всьому світу в таких секторах, як енергетика, іригація та транспорт. Перша позика неєвропейській країні була надана Чилі в 1948 році на 13,5 млн доларів США для виробництва гідроелектроенергії. Банк також започаткував програму технічної допомоги і в 1955 році заснував Інститут економічного розвитку для навчання посадових осіб з країн-членів. [5]

Протягом перших років Банк розвивався, щоб задовольнити потреби своїх членів. У 1956 році було створено Міжнародну фінансову корпорацію (IFC) [6], яка зосередилася виключно на приватному секторі, а в 1960 році була створена Міжнародна асоціація розвитку (IDA) [7], щоб забезпечити ресурси для менш кредитоспроможних членів. Перша позика IFC була надана Бразилії на суму 2 мільйони доларів США для виробництва електрообладнання. [8] Банк також був посередником у трьох міжнародних суперечках, які мали економічний елемент: націоналізація нафтової промисловості Ірану; розвиток водної системи річки Інд; і фінансування Асуанської високої греблі на Нілі.

До 1970-х років понад 40% людей у країнах, що розвиваються, жили в абсолютній бідності. У відповідь проєкти Світового банку були спрямовані на безпосередню допомогу бідним. Президент Світового банку Роберт Макнамара ввів термін «абсолютна бідність» у своїй промові на щорічних зборах 1973 року та був першим, хто озвучив дві цілі Світового банку: «...прискорити економічне зростання та зменшити бідність». (Звіт про світовий розвиток, 1978 р [9].). Ці концепції перетворили Банк на установу, орієнтовану на розвиток, яку ми знаємо сьогодні. [3]

Кредитування країн-членів зросло в дванадцять разів між 1968 і 1981 роками та поширилося на нові сектори: навколишнє середовище, сільський розвиток,

водопостачання, санітарія, освіта та інші. Глобальні зусилля з викорінення річкової сліпоти є одним із прикладів того, як Банк працював над покращенням життя бідних верств населення, що відрізнялося від великих інфраструктурних проєктів, які здійснювалися Банком у перші 20 років. Перший кредит на навколишнє середовище було надано в 1971 році для боротьби із забрудненням у Бразилії, і згодом Банк включив екологічні заходи у свій процес. [10]

У 1970-х економісти були основними консультантами в Банку, але співробітники з різними навичками в антропології, соціології, науці про навколишнє середовище та інших секторах були найняті, щоб надавати ще більше експертних знань клієнтам. [3]

1980-90-ті роки принесли додаткові виклики, пов'язані з нафтовими шоками, борговими кризами та захистом навколишнього середовища, і Банк відреагував на це, залучивши в свою роботу нові навички та запобіжні заходи, а також структурну перебудову. Позики на структурну перебудову надавалися з умовами політики, такими як фіскальна дисципліна, податкова реформа та лібералізація прямих іноземних інвестицій; але хоча вони мали на меті покращити політику та інституційне середовище, в якому надавалися позики, їх загальна ефективність обговорювалася всередині компанії та серед клієнтської спільноти. [3]

У 1990-х роках Банк допоміг колишнім радянським країнам переорієнтувати їхні економіки після розпаду Союзу Радянських Соціалістичних Республік, і багато з цих нових суверенних держав стали членами Світового банку [11] У 1991 році було створено Глобальний екологічний фонд (ГЕФ) , щоб посилити увагу до захисту навколишнього середовища, а в 1996 році була схвалена ініціатива боргових зобов'язань бідних країн із великою заборгованістю, щоб дати бідним країнам змогу зосередитися на сталому розвитку та зменшенні бідності. Світовий банк додав до групи ще одну інституцію, коли в 1988 році було створено Багатостороннє агентство гарантій інвестицій (MIGA) для забезпечення страхування політичних ризиків і підвищення кредитної ефективності для інвесторів і кредиторів. [12]

Наприкінці 1990-х років Світовий банк повернувся до сфер запобігання конфліктам, постконфліктної реконструкції та допомоги країнам у переорієнтації їхніх економік після великих політичних змін. Цей період також викликав занепокоєння щодо впливу корупції в уряді на ефективність кредитних операцій, що змусило Світовий банк ухвалити антикорупційну стратегію під керівництвом президента Джеймса Вулфенсона. Вулфенсон виступив із новаторською промовою про «рак чи корупцію» на щорічних зборах 1996 року, і під його керівництвом зосередження на підзвітності країни та власності на роботу з розвитку стало центральним у Всебічній рамковій програмі розвитку . [13]

Середині 2000-х років започаткувала ідею Світового банку як інституції знань, а до 2010 року Відкрита програма спрямувала Банк до більш прозорого підходу до розвитку. У співпраці з Цілями розвитку тисячоліття ООН у 2000 році, а згодом і Цілями сталого розвитку у 2015 році [14], Світовий банк увійшов у нове століття, наголошуючи на розвитку, керованому громадою, та координації допомоги, працюючи над захистом уразливих груп і пом'якшуючи вплив зміни клімату. [15] (Хронологія основних подій наведена у додатку В)

1.3 Мета створення та розвиток установ групи Світового банку

Група Світового банку є однією з найбільших джерел фінансування та знань для країн, які розвиваються. Її п'ять установ поділяють зобов'язання з подолання бідності, збільшення спільного процвітання та підтримки сталого розвитку. (Додаток Г)

Першим учасником є Міжнародний банк реконструкції та розвитку (МБРР). Зі штаб-квартирою у Вашингтоні, МБРР працює з різними установами та секторами країн-членів, щоб зменшити бідність та сприяти спільному добробуту. До його членів належать 189 країн, включаючи Україну, яка приєдналася у вересні 1992 році. Щоб стати членом Банку, відповідно до статей угоди МБРР, країна повинна спочатку

приєднатися до Міжнародного валютного фонду (МВФ). Членство в IDA, IFC і MIGA також є умовою членства в МБРР. [19]

Основні цілі МБРР включають:

1. Забезпечення розвитку економіки країн-членів шляхом надання довгострокових позик і кредитів.
2. Заохочення іноземного інвестування шляхом надання гарантій та участі в позиках та інших інвестиціях приватних кредиторів.
3. Стимулювання тривалого збалансованого зростання міжнародної торгівлі та підтримка збалансованості платіжних балансів країн-членів.
4. Забезпечення постійного прогресу у скороченні бідності та збільшенні добробуту, з особливим акцентом на країни із нижчим середнім рівнем доходу та країни, що переживають кризові та конфліктні ситуації.
5. Розширення спроможності надання допомоги країнам, які переживають крихкі та конфліктні ситуації.
6. Підтримка країн із середнім рівнем доходу під час кризових ситуацій, що враховує їхні потреби та специфічні умови. [16]

Кредити МБРР є інструментом для сприяння економічному зростанню приватного сектору у країнах-учасниках. Основна мета цих кредитів полягає у стимулюванні економічного розвитку через фінансування важливих проєктів. Видача кредитів підлягає ретельній перевірці та оцінці місією МБРР, яка аналізує економічну ситуацію та визначає доцільність проєктів, на які планується надання кредитів. Крім того, місія МБРР формулює рекомендації, які країна-отримувач повинна прийняти для отримання кредиту. [1]

Кредити МБРР надаються урядам та центральним банкам з метою фінансування значних проєктів, що мають державні гарантії, на період від 15 до 20 років. Світовий банк є важливим партнером для країн з середнім рівнем доходів,

адже більш як 60% портфеля МБРР припадає на ці країни. Для найбідніших країн МБРР може надати безвідсотковий кредит.[16]

Крім надання фінансової підтримки, ресурси МБРР також використовуються для міжнародного обміну знань і технічної допомоги. Консультаційні послуги з управління державним боргом та активами допомагають урядам і офіційним установам зміцнювати свій інституційний потенціал для ефективного використання фінансових ресурсів та захисту від фінансових ризиків. [16]

Міжнародний банк реконструкції та розвитку залучає більшість своїх коштів на світових фінансових ринках. Це дозволяє йому надати понад 500 мільярдів доларів у позики для зменшення бідності по всьому світу з 1946 року, при цьому уряди-акціонери внесли близько 14 мільярдів доларів капіталу. МБРР підтримує "AAA" рейтинг з 1959 року. Цей високий кредитний рейтинг дозволяє йому залучати кошти за низькою ціною та надавати доступ до капіталу на вигідних умовах для країн з середнім рівнем доходу, що розвиваються — це сприяє тому, щоб проєкти розвитку реалізувалися більш стабільним способом, часто доповнюючи чи стимулюючи приватне фінансування. [16]

МБРР отримує прибуток кожен рік від доходу від свого капіталу та від невеликої доданої вартості, яку вона отримує від кредитування. Це покриває витрати на операційну діяльність Всесвітнього банку, наповнює резерви для підвищення фінансової стійкості та забезпечує щорічний переказ коштів до IDA, фонду для найбідніших країн. Надання кредитів Світовим банком має також і демонстраційний ефект: його авторитет стимулює приватних інвесторів та інші банки спрямовувати капітали в країни, що одержали кредити від МБРР. Таким чином, Світовий банк спричиняє дуже сильний вплив на весь валютно-кредитний ринок. [16]

Міжнародна асоціація розвитку (IDA) утворена в 1960 р. Місцезнаходження — Вашингтон. IDA відіграє вирішальну роль у покращенні умов життя людини в усьому світі, фінансуючи важливі сектори, такі як охорона здоров'я, освіта та харчування. До складу входять 174 країни. [19] Його відділ пільгового фінансування дозволяє охопити найбідніші та найуразливіші верстви населення.

IDA тісно співпрацює з різноманітною мережею глобальних, регіональних і місцевих партнерів, включаючи уряди, міжнародні організації та неурядові організації. Цей спільний підхід покращує його здатність забезпечувати стійкі результати та вирішувати складні проблеми розвитку. IDA демонструє здатність реагувати на такі кризи, як кліматичні катаклізми, конфлікти та надзвичайні ситуації у сфері охорони здоров'я, надаючи стабільне фінансування, щоб гарантувати, що вразливі верстви населення не залишаються без уваги. Вона підтримує як зусилля із запобігання кризі, так і відновлення та підвищення стійкості після кризи. [17]

Підтримка IDA поширюється на біженців і переміщених осіб, наголошуючи на залучення в національні системи та надаючи значні фінансові ресурси для підтримки урядів приймаючих країн у задоволенні їхніх потреб. Підхід IDA наголошує на локалізації та розбудові спроможності, що особливо помітно в її підтримці національних стратегій розвитку та зусиль зі зміцнення стійкості громади. Пріоритетом є розширення можливостей місцевих громад і розбудова їхнього потенціалу для вирішення власних проблем. Фінансування IDA не зосереджується лише на одній проблемі, а використовує багатосекторний підхід, вирішуючи взаємопов'язані проблеми для забезпечення цілісних результатів розвитку, які приносять користь усім громадянам країн-реципієнтів. [17]

Інвестиції IDA продемонстрували значний вплив у різних сферах, включаючи зміцнення систем охорони здоров'я, відновлювані джерела енергії, створення робочих місць і вирішення критичних проблем охорони здоров'я, сприяючи довгостроковому сталому розвитку. Загалом, IDA стає ключовим гравцем у глобальній боротьбі з бідністю, використовуючи свої ресурси та партнерські відносини для вирішення найнагальніших проблем розвитку та покращення життя найбільш вразливих і найбідніших верств населення світу. [17]

Міжнародна асоціація розвитку (IDA) нарощує свою допомогу, щоб сприяти стабільному відновленню найбільш вразливих країн світу завдяки своєму монументальному 20-му циклу поповнення в розмірі 93 мільярдів доларів США, відомому як IDA20, який охоплює з 1 липня 2022 року по 30 червня 2025 року. Мета IDA20 полягає в тому, щоб спрямувати ці країни до стійкого, інклюзивного та сталого майбутнього,

особливо після пандемії COVID-19, одночасно прагнучи до досягнення цілей розвитку до 2030 року. [18]

Під лозунгом «Повернутися краще після кризи: до зеленого, стійкого та інклюзивного майбутнього» IDA20 розроблено, щоб дати можливість країнам протистояти багатогранним викликам, з якими вони стикаються, і активізувати свій прогрес у напрямку зменшення крайньої бідності та сприяння спільному процвітанню. [18]

Щоб виконати цю амбітну місію, IDA20 побудовано навколо п'яти спеціальних тем і чотирьох наскрізних питань. Спеціальні теми включають:

1. Людський капітал - інвестування в охорону здоров'я, якісну освіту та можливості висококваліфікованої зайнятості для підвищення конкурентоспроможності в глобальній економіці.

2. Зміна клімату - надання підтримки зусиль з адаптації до клімату та пом'якшення наслідків глобального потепління, включаючи інноваційні рішення, такі як покращене прогнозування погоди та стійка інфраструктура.

3. Гендер і розвиток - усунення гендерної нерівності шляхом сприяння освіті жінок, полегшення доступу жінок до власності на землю та фінансових ресурсів, а також заохочення жіночого підприємництва.

4. Крихкість, конфлікти та насильство - допомога країнам у переході від кризи та нестабільності до сталого розвитку.

5. Робочі місця та економічна трансформація - реагування на негайну втрату робочих місць, спричинену пандемією, а також сприяння створенню довгострокових робочих місць у світі після COVID.

На додаток до цих спеціальних тем, IDA20 також розглядає чотири наскрізні проблеми:

1. Готовність до кризових ситуацій - підтримка країн у підготовці та реагуванні на такі кризи, як пандемії, стихійні лиха та економічні потрясіння.

2. Управління та інституції - зміцнення структур управління та інституцій для підвищення підзвітності, прозорості та ефективності надання державних послуг.

3. Борг - допомога країнам у стійкому управлінні борговим тягарем для запобігання борговим кризам і збереження фінансової стабільності.

4. Технологія - використання потенціалу технологій для стимулювання інновацій, підвищення ефективності та розширення доступу до основних послуг.

Розставляючи ці теми та проблеми за пріоритетністю, IDA20 прагне сприяти комплексному розвитку, який не лише відповідає на миттєві потреби, але й створює стійкість і сталість у майбутньому, що зрештою сприяє глобальному відновленню та прогресу на шляху до досягнення Цілей сталого розвитку. [18]

Міжнародна корпорація з фінансування (IFC) заснована в 1956 році зі штаб-квартирою у Вашингтоні. Нараховує 186 члени, серед них Україна (з жовтня 1993 року). [19] Головна мета IFC – сприяння економічному зростанню країн, що розвиваються, через заохочення приватного підприємництва у виробничому секторі. IFC є найбільшою глобальною установою розвитку, яка зосереджена виключно на приватному секторі. Понад 60 років IFC використовує силу приватного сектору для глобального блага, перетворюючи ідеї на інвестиції для екологічного зростання, інклюзивних робочих місць і ефективних проєктів. Будучи піонером у сфері ефектного інвестування, IFC сприяє зростанню там, де це найбільше потрібно, надаючи можливість далекоглядним підприємцям запроваджувати стійкі рішення для масштабування. Їхній стратегічний капітал і досвід створюють успішне бізнес-середовище та створюють можливості для всіх. За даними офіційного сайту, IFC розглядають екологічні та соціальні наслідки кожного проєкту, який вони фінансують, віддаючи пріоритет підзвітності місцевим громадам, прозорості та відкритому діалогу. З 1956 року IFC створила мільйони робочих місць, покращила життя та змінила громади. [20]

Зазвичай IFC надає позики лише прибутковим компаніям у нових промислових країнах. Менш розвиненим країнам складніше отримати кредит через високі відсоткові ставки, які перевищують середні на ринках кредитів. Проте, ці кредити привабливі тим, що вони спрямовані на проєкти, які не змогли б знайти фінансування в інших джерелах. Зазвичай IFC фінансує не більше 25% вартості проєкту, а решта коштів здебільшого залучається від приватних компаній та

комерційних банків. На відміну від МБРР, IFC не потребує урядових гарантій для інвестування коштів, що дозволяє приватним компаніям уникнути державного контролю. Іншою відмінністю є те, що IFC не лише надає кредити, а й інвестує в акціонерний капітал створених підприємств, після чого акції можуть бути продані приватним інвесторам. Незважаючи на свою основну місію сприяти приватним інвестиціям, IFC також надає технічну допомогу країнам-членам. У 1986 році було засновано Консультативну службу з іноземних інвестицій для надання допомоги урядам країн, що розвиваються, у забезпеченні ефективного використання інвестицій. [21]

IFC пропонує широкий спектр продуктів та послуг, таких як інвестиції, консультації та управління активами, які взаємодіють між собою та можуть бути адаптовані до конкретних потреб клієнтів. Їх фінансові продукти дозволяють компаніям управляти ризиками та розширювати доступ до ринків капіталу. [21]

Основні напрямки стратегії на період фінансових років 2024-2026 включають боротьбу з кліматичними змінами, гендерною рівністю та включеністю, зміцненням стійкості через безпеку продовольства та охорону здоров'я, боротьбу з крихкістю та цифровізацію. Це визначено у *International finance corporation strategy and business outlook fy24-26 - extending our ambition* (Рисунок 1.1) [22]

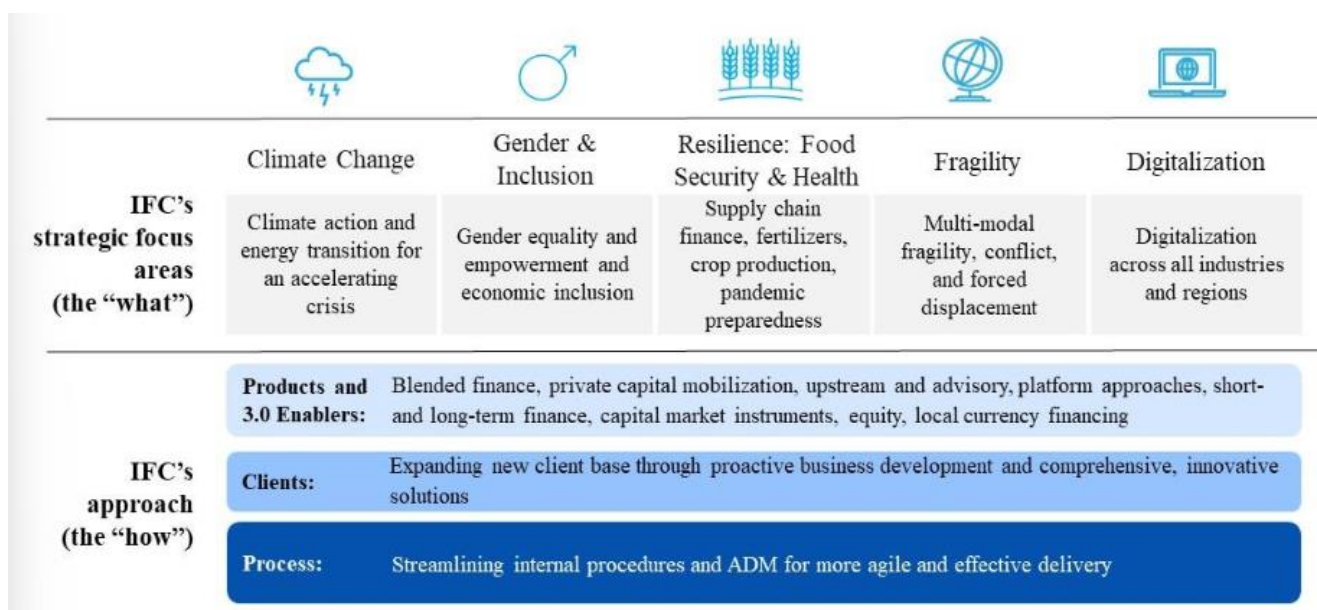

Рисунок 1.1 – Основні напрямки стратегії на період фінансових років 2024-2026 [22]

Джерело: Strategy And Business Outlook Fy24-26. 2023, IFC

1. *Пріоритет А: Зміни клімату* - Зосередження на зменшенні впливу кліматичних змін через розвиток зелених технологій, розширення фінансових інструментів для підтримки проєктів у сфері клімату та прискорення декарбонізації та адаптації. До шляхів вирішення даної проблеми входять: розвиток нових технологій для боротьби з кліматичними змінами, зберігання та використання вуглецю, зберігання енергії та розвиток рішень для збереження природних ресурсів; розширення фінансових інструментів для підтримки проєктів, що спрямовані на зменшення впливу кліматичних змін, таких як зелені облігації та фінансування, пов'язане зі сталевими гігантами, які допоможуть знизити викиди CO₂. [22]

2. *Пріоритет В: Гендер та інклюзивність* - Зміцнення гендерної рівності та економічної інклюзивності для різних соціальних та економічних груп, включаючи жінок, дітей та вразливих груп населення. У цій групі конкретні дії включають створення директорату з рішень щодо гендеру та економічної інклюзивності; підтримка жінок та інших вразливих груп шляхом створення умов для їхнього економічного розвитку, включаючи доступ до кредитів та ресурсів для підприємництва. [22]

3. *Пріоритет С: Зміцнення стійкості через безпеку продовольства та охорону здоров'я* - Підтримка розвитку стійких систем харчування та охорони здоров'я, включаючи заходи з підтримки доступу до добрив, зеленого виробництва, зменшення втрат урожаю, підвищення ефективності вирощування сільськогосподарських культур та підвищення стійкості глобальної системи харчування. Головними завданнями є підтримка сільського господарства та систем охорони здоров'я у країнах, що зазнають негативного впливу криз та конфліктів; здійснення інвестицій у проєкти, спрямовані на зменшення втрат урожаю, збільшення ефективності вирощування сільськогосподарських культур та покращення інфраструктури в галузі охорони здоров'я. [22]

4. *Пріоритет D: Крихкість* - Підтримка виходу з конфліктів у країнах, розвиток інвестиційних проєктів та зміцнення підприємницького середовища в умовах конфліктів та кризових ситуацій. До цієї групи [13, пункт 2.15] входить

підтримка України з боку ІФС після російського вторгнення. ІФС розробив Програму економічної стійкості України в другому кварталі 2023 фінансового року. Програма включає фінансування у розмірі 2 мільярдів доларів США (1 мільярд доларів США від ІФС та 1 мільярд доларів США у вигляді змішаного фінансування). Ця програма призначена для підтримки стійкості приватного сектору та допомоги Україні в підготовці до відновлення. Поза фазою конфлікту, ІФС має за мету підтримати Україну у відновленні інфраструктури, оживленні сільського господарства та виробництва, рекапіталізації банків та управлінні проблемними активами. [22]

5. *Пріоритет Е: Цифровізація* - Завдання - розвиток та впровадження цифрових технологій для підтримки розвитку малого та середнього бізнесу, а також зменшення викидів CO₂ у великих індустріальних секторах; підтримка розвитку інноваційних технологій у галузі освіти та культури для покращення якості життя та стимулювання економічного зростання. [22]

Четвертим інститутом є Багатостороння агенція з гарантій інвестицій (MIGA), заснована в 1988 році у Вашингтоні. Нараховує 182 членів. Україна стала членом БАГІ з 1995 року. [19] MIGA діє як важливий член Групи Світового банку, основним завданням якого є сприяння транскордонним інвестиціям у країнах, що розвиваються. Ця мета досягається шляхом здійснення ряду заходів, серед яких є надання гарантій, включаючи страхування політичних ризиків та підвищення кредитного рейтингу. Ці заходи спрямовані на захист інтересів як інвесторів, так і кредиторів від різних ризиків, які не є комерційними за своєю природою. Сприяючи утворенню довіри серед інвесторів, вони також сприяють полегшенню доступу до фінансування за більш вигідних умов. Серед головних цілей цієї ініціативи можна виокремити: підтримку збільшення обсягу інвестицій у країни, що розвиваються, шляхом надання гарантій, включаючи страхування, від некомерційних ризиків; здійснення досліджень, збирання та поширення інформації для сприяння інвестуванню; надання технічної допомоги країнам та консультування з питань інвестування. Ця ініціатива була створена з метою захисту потенційних інвесторів у країни, що розвиваються, від некомерційних ризиків та стимулювання потоків інвестицій у ці регіони. До некомерційних ризиків, на які поширюються ці гарантії, можна віднести: війни,

соціальні конфлікти, експропріацію вкладених коштів, неможливість вивезення прибутку за кордон та інші ситуації. Гарантії надаються тільки інвесторам з країн-членів відповідного об'єднання. Термін дії гарантій становить 15-20 років для прямих інвестицій та понад три роки для позик. Статус MIGA як члена Групи Всесвітнього банку та співпраця з урядами-акціонерами надають додатковий рівень захисту для інвестицій, діючи як запобіжник шкідливим діям. [23]

Одним з нещодавніх проєктів є допомога уряду Сенегалу. 21 березня 2024 року Багатостороннє агентство з гарантій інвестицій (MIGA) підписало Гарантію фінансування торгівлі (TFG) на суму 300 мільйонів євро для Standard Chartered Bank, що покриває торговий кредит від ризику несплати урядом Сенегалу. Проєкт спрямований на підтримку Уряду Сенегалу у сприянні торговельній діяльності, яка покращує продовольчу безпеку країни та сільськогосподарські програми. На підтримку національної стратегії механізм, який покриває MIGA, забезпечуватиме фінансування сільськогосподарських ресурсів, таких як насіння, добрива та обладнання, а також сільськогосподарської продукції, такої як арахіс, рис і продукти садівництва. Очікується, що ця ініціатива сприятиме стабільності загального ринку шляхом полегшення фінансових проблем, з якими стикаються місцеві посередники в сільськогосподарському секторі. [24]

Об'єкт, який охоплює MIGA, підтримуватиме короткострокові торгові платежі постачальникам із Сенегалу. Ці операції створюють мінімальні екологічні та соціальні ризики та наслідки, тому загальний ризик портфеля вважається низьким. Відповідно до Політики MIGA щодо екологічної та соціальної стійкості проєкт було віднесено до категорії «FI-3». Застосовною вимогою щодо екології та безпеки для цього проєкту є Список винятків MIGA. Сенегал відповідатиме за перевірку транзакцій. Його уряд також буде зобов'язаний дотримуватися трудових стандартів, викладених у Стандарті діяльності MIGA 2: Праця та умови праці. [24]

Проєкт допоможе Сенегалу розблокувати нову ліквідність для підтримки критичної торговельної діяльності в країні, зокрема в секторі агробізнесу. Завдяки механізму, який підтримує MIGA, Сенегал зможе отримати доступ до фінансування торгівлі за менших річних витрат на запозичення в умовах обмежень ринкової

ліквідності та зростання процентних ставок. Оскільки сільське господарство є основною опорою економічної діяльності Сенегалу, підвищення продуктивності сільського господарства є ключовим для досягнення більш інклюзивного зростання, а також для національної та регіональної продовольчої безпеки. Покращуючи доступ до торговельного фінансування в секторі агробізнесу, цей проєкт підтримуватиме реалізацію плану уряду Сенегалу Senegal Emergent 2035, який визначає сприяння сільському господарству одним із факторів зростання сектора. [24]

Останнім, але не менш важливим, є Міжнародний центр вирішення інвестиційних спорів (ICSID), який спеціалізується на вирішенні інвестиційних конфліктів. ICSID - це провідна установа у світі, присвячена вирішенню міжнародних спорів щодо інвестицій. У неї є обширний досвід у цій галузі, оскільки вона адмініструвала більшість міжнародних інвестиційних справ. Держави домовилися про ICSID як форум для вирішення спорів між інвесторами та державами у більшості міжнародних інвестиційних угод та численних законів і контрактів з інвестицій. [25]

ICSID було засновано в 1966 році Конвенцією про вирішення інвестиційних спорів між державами та громадянами інших держав (Конвенція ICSID). Конвенція ICSID є багатосторонньою угодою, сформульованою Виконавчими директорами Світового банку для подальшого сприяння меті Банку - сприяти міжнародним інвестиціям. ICSID - незалежний, відполітизований та ефективний інститут вирішення спорів. Його доступність для інвесторів та держав сприяє розвитку міжнародних інвестицій, забезпечуючи впевненість у процесі вирішення спорів. Також він доступний для вирішення спорів між державами за угодами про інвестиції та угодами про вільну торгівлю, а також як адміністративний реєстр. [25]

ICSID передбачає вирішення спорів шляхом консультацій, посередництва, арбітражу чи визначення фактів. Процес ICSID спроектований з урахуванням особливостей міжнародних інвестиційних спорів та сторін, що беруть участь, зберігаючи уважний баланс між інтересами інвесторів та приймаючої держави. Кожен випадок розглядається незалежною Комісією по консультаціям чи Арбітражним трибуналом після вислуховування доказів і правових аргументів сторін. Кожному випадку призначається спеціалізована команда ICSID, яка надає експертну

допомогу на протязі всього процесу. До даних моменту ICSID адміністрував більше 900 таких справ. [25]

ICSID також сприяє підвищенню обізнаності про міжнародне право щодо іноземних інвестицій та процесу ICSID. У нього є обширна програма публікацій, включаючи відомий Журнал інвестиційного права ICSID Review, і регулярно публікує інформацію про свою діяльність та справи. Співробітники ICSID організовують заходи, проводять численні презентації та беруть участь у конференціях з міжнародного вирішення спорів з інвестицій. [25]

Незважаючи на те, що ці п'ять установ мають власні членства, управлінські ради та угоди, вони працюють як єдиний орган для обслуговування партнерських країн. Ця єдність надає їм унікальну здатність забезпечувати фінансування, знання та інноваційні рішення для вирішення викликів розвитку у співпраці з урядами та приватним сектором. Сьогоднішні виклики розвитку можна вирішити лише за умови, якщо приватний сектор стане частиною рішення. Однак публічний сектор визначає основу для стимулювання приватних інвестицій та їх успішного розвитку. Взаємодія цих інститутів надає Всесвітній групі банків унікальну здатність з'єднувати глобальні фінансові ресурси, знання та інноваційні рішення для вирішення потреб країн, що розвиваються.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ СВІТОВОГО БАНКУ

2.1 Види та ефективність діяльності Світового банку

За допомогою Світового банку наразі активно реалізується понад 2500 проєктів з обсягом у понад 342 мільярди доларів. Ці проєкти охоплюють більше 13 тисяч різних місць у 152 країнах. Україна є однією з країн, яка активно співпрацює зі Світовим банком для реалізації різноманітних проєктів з метою підвищення економічного розвитку та покращення якості життя її населення. На даний момент в Україні реалізується 27 проєктів, на які Світовий банк зобов'язався виділити загальну суму в розмірі 14 мільярдів доларів. Крім того, з 25 проєктів вже визначені конкретні місцезнаходження, що свідчить про активний характер роботи Світового банку в Україні та його бажання максимально вплинути на соціально-економічний розвиток країни. [26]

Світовий банк зосереджується на широкому спектрі діяльності з метою досягнення Сталого розвитку, визначеного Організацією Об'єднаних Націй у 17 цілях сталого розвитку (ЦСР). В цьому контексті Світовий банк веде дослідження та розробляє проєкти, спрямовані на досягнення наступних цілей: [27]

1	NO POVERTY Progress, challenges in ending extreme poverty	2	ZERO HUNGER Beyond hunger: A healthy diet for a healthy life
3	GOOD HEALTH & WELL-BEING The impact of COVID-19 on global health	4	QUALITY EDUCATION Rebuilding education systems after COVID-19
5	GENDER EQUALITY Realizing gender equality: A greater challenge with climate change	6	CLEAN WATER & SANITATION Strains on freshwater resources
7	AFFORDABLE & CLEAN ENERGY Access to universal and sustainable electricity: Meeting the challenge	8	DECENT WORK & ECONOMIC GROWTH Rebuilding economies after COVID-19: Will countries recover?
9	INDUSTRY, INNOVATION & INFRASTRUCTURE Sustainable transport for a livable future	10	REDUCED INEQUALITIES Progress and setbacks in reducing income inequalities
11	SUSTAINABLE CITIES & COMMUNITIES No time to waste: A sustainability challenge for cities	12	RESPONSIBLE CONSUMPTION & PRODUCTION Responsible use of natural resources: Essential for sustainable growth
13	CLIMATE ACTION From climate science to global action	14	LIFE BELOW WATER Ending overfishing: An urgent need to protect our oceans
15	LIFE ON LAND Deforestation: Accelerating climate change and threatening biodiversity	16	PEACE, JUSTICE & STRONG INSTITUTIONS Violence across societies
17	PARTNERSHIPS FOR THE GOALS Development assistance as a catalyst for progress		

Рисунок 2.1 – Цілі Світового банку [27]

Щоб боротися з екстремальною бідністю, Світовий банк розробив різні стратегії та програми. Однією з ключових ініціатив є впровадження цілей сталого розвитку (ЦСР), зокрема мети 1.1, яка передбачає зниження пропорції людей у бідності до 2030 року. Основною метою цієї програми є зменшення кількості людей, що живуть за межами міжнародної бідності, визначеної як менше, ніж 2,15 долара на день. За останні десятиріччя світ зробив значні кроки у боротьбі з екстремальною бідністю: від 1990 до 2019 року кількість людей, які живуть у таких умовах, зменшилася на 66 відсотків. Однак COVID-19 відкинув деякий прогрес, збільшивши кількість людей, що живуть у бідності, на 70 мільйонів за 2020 рік. [28]

Згідно з поточними прогнозами, у 2030 році близько 574 мільйонів людей, що становить майже сім відсотків світового населення, залишаться у екстремальній бідності. Таким чином, Світовий банк продовжує активно працювати над стратегіями

зменшення бідності, включаючи розвиток економічних програм та сприяння сталому росту, щоб досягти мети № 1 "Немає бідності" до 2030 року. [28]

Також застосування Survey of Well-Being via Instant and Frequent Tracking (SWIFT) Світовим банком має значний потенціал для покращення моніторингу бідності та нерівності в країнах що розвиваються. Цей інноваційний підхід дозволяє генерувати високочастотні оцінки бідності на основі доступних даних опитувань, забезпечуючи оперативну інформацію для розробки та впровадження ефективних громадських політик. Замість традиційних дорогих опитувань домогосподарств, які можуть займати роки на збір та аналіз даних, SWIFT використовує швидкі та ефективні методи машинного навчання для вироблення оцінок бідності, які можуть бути оновлені в реальному часі. [29]

Однією з ключових переваг SWIFT є його здатність оперативно реагувати на кризові ситуації, такі як природні катастрофи чи економічні кризи. Це дозволяє забезпечити швидку оцінку впливу таких подій на рівень бідності та прийняти необхідні заходи для підтримки найбільш вразливих домогосподарств. Подальше вдосконалення методології SWIFT та розширення її застосування може допомогти країнам що розвиваються не лише в моніторингу бідності, але й у розробці стратегій зниження бідності та підвищення рівня добробуту населення. [29]

Крім того, SWIFT може бути використаний для реставрації порівняння даних про бідність у часі, що дозволяє проводити аналіз тенденцій та ефективно визначати необхідність корекції громадських політик на основі актуальних та достовірних даних. Його гнучкість та адаптивність до різних умов можуть зробити SWIFT незамінним інструментом для урядів та партнерів розвитку у плануванні та впровадженні програм боротьби з бідністю та забезпеченні сталого розвитку. Більш часті та своєчасні дані про бідність дозволяють урядам та партнерам зрозуміти негайні, середньострокові та довгострокові наслідки змін клімату, економічних рецесій, конфліктів та природних катастроф на бідність та загальні умови проживання. [29]

Світовий банк активно працює над боротьбою з голодом і забезпеченням населення здоровим харчуванням. Згідно з інформацією, наданою у звіті "The State of

Food Security and Nutrition in the World 2022", у світі понад 3.1 мільярда людей не можуть собі дозволити здорове харчування. Ця проблема стає ще більшою через глобальні кризи, такі як вторгнення росії в Україну. У 2021 році майже 828 мільйонів людей у світі були під харчовим голодом, що становить майже одну десяту частину всього населення планети. [30]

Щоб досягнути вище поставлених цілей Світовий банк фінансує низку сфер таких як:

- Публічна адміністрація
- Сільське господарство, рибальство та лісівництво
- Охорона здоров'я
- Соціальний захист
- Промисловість, торгівля та
- Водопостачання, санітарія та водовідведення
- Енергетика та видобуток
- Транспорт
- Освіта
- Інформація та комунікації
- Фінансовий сектор

(Додаток Г)

Ефективність проєктів Світового банку залежить від різних факторів, включаючи контекст країни, якість нагляду за проєктом, дизайн проєкту та досвід персоналу. Найсильнішим прогнозуючим фактором внеску проєктів у досягнення результатів є ступінь їхньої адаптації до контексту країни. Якість нагляду за проєктом та інституційне середовище країни також мають значний вплив на успіх проєкту. Дизайн проєкту, включаючи оцінку доданої вартості персоналу, наявність попередньої аналітичної роботи та інші спеціально зібрані міри, також є важливим прогностиком кінцевого успіху проєкту. Важливим визначником внеску персоналу є їхній досвід з попередніми проєктами Світового банку, але не інші характеристики, такі як вік, освіта або місце проживання. [31]

Світовий банк використовує різні механізми для забезпечення ефективності своїх проєктів. Вимірювання та звітність про результати стали основою спільної роботи Банку з клієнтськими країнами, сприяючи вдосконаленню методів вимірювання та систем, які допомагають відстежувати прогрес. Рамки партнерства з країнами (CPF) встановлюють програму підтримки з країнами через процес, що визначається попитом, включаючи рамки результатів з індикаторами, базовими даними та цілями, які контролюються під час виконання та оцінюються після завершення. Операційний рівень Банку реалізує пріоритети, визначені в CPF, через конкретні операції країни та консультативні послуги та аналітику, що фінансуються або підтримуються Банком протягом циклу програми. Ці механізми допомагають Світовому банку вимірювати та вдосконалювати ефективність своїх проєктів, що сприяє досягненню його основних цілей - покінчити з крайньою бідністю та сприяти спільному процвітання в сталому вигляді. [32]

Існують різні причини, через які деякі проєкти Світового банку можуть не працювати. По-перше, недостатнє дотримання власних правил банком може призвести до того, що люди втрачають свої домівки без попередження або компенсації. По-друге, недостатній нагляд за проєктами та неповна документація можуть перешкоджати належному впровадженню заходів з захисту. Крім того, макроекономічні фактори, такі як економічне зростання країни та політичне середовище, можуть впливати на результати проєкту. Нарешті, специфіка самого проєкту, така як його тривалість та відсутність додаткового фінансування, може стати основною причиною його невдачі. Крім цього, корупція може впливати на розподіл ресурсів і виконання проєкту, що також може призвести до його провалу. [33]

За останнє десятиліття проєкти, що фінансуються Світовим банком, призвели до фізичного або економічного переміщення приблизно 3,4 мільйонів людей, вимушених залишити їхні домівки, забравши їхню землю або завдавши шкоди їхнім джерелам існування. [33]

Світовий банк регулярно не дотримується своєї політики щодо захисту людей, які постраждали від проєктів, які він фінансує. Світовий банк та його кредитний підрозділ приватного сектора Міжнародна фінансова корпорація фінансували уряди

та компанії, звинувачених у порушеннях прав людини, таких як зґвалтування, вбивства та тортури. У деяких випадках кредитори продовжували фінансувати цих позичальників після появи доказів зловживань. За словами колишніх чиновників, які здійснювали програму примусового переселення, влада Ефіопії перенаправила мільйони доларів із проєкту, який підтримував Світовий банк, для фінансування насильницької кампанії масового виселення. [33]

З 2009 по 2013 роки кредитори Групи Світового банку інвестували 50 мільярдів доларів США в проєкти, які оцінили як найвищий ризик «незворотних або безпрецедентних» соціальних чи екологічних наслідків — у два рази більше, ніж за попередні п'ять років. [33]

Ці фактори можуть впливати на ефективність проєктів Світового банку та їхню здатність досягати своїх цілей. Проте, важливо відзначити, що Світовий банк постійно працює над вдосконаленням своїх процедур та політик, щоб забезпечити успіх своїх проєктів.

Група DIME (Development Impact Evaluation) Світового банку займається проведенням досліджень з оцінки впливу різних програм і політик на розвиток. Їхні дослідження спрямовані на генерацію високоякісних і оперативно важливих даних, які можуть бути використані для формулювання більш ефективних стратегій розвитку, зменшення бідності і забезпечення загального процвітання. Результати їхніх досліджень часто використовуються для управління ресурсами та прийняття рішень щодо алокації фінансування в різних секторах та країнах. [34]

Ініціатива з репродуктивних досліджень у Світовому банку, яку реалізують спільно DIME (Development Impact Evaluation) та DEC (Development Economics Vice Presidency), має на меті забезпечити відтворюваність досліджень. Це означає, що інші дослідники можуть повторити або перевірити результати попередніх досліджень, що підвищує їх вірогідність та прозорість. Це важливий крок для покращення якості досліджень у сфері розвитку та для підвищення довіри до отриманих результатів. [34]

Програма навчання "Evidence on Forced Displacement" спрямована на вдосконалення розуміння впливу програм примусового переміщення. Під час сесії надавалася інформація про різноманітні експериментальні та неекспериментальні

методики дослідження, які використовуються для оцінки ефективності таких програм. Також було представлено результати випадкових досліджень, проведених у різних країнах, зокрема в Колумбії, Нігері, Бангладеші та Афганістані. Це сприяє уточненню знань та розробці більш ефективних стратегій допомоги для тих, хто стикається з примусовим переміщенням. [35] Ці дослідження показують, що Світовий банк відіграє важливу роль у сприянні міжнародному економічному розвитку через свої проєкти та ініціативи.

2.2 Оцінка діяльності та методи покращення роботи Світового банку

Щоб зрозуміти, як ефективно оцінювати витратно-ефективність у сфері розвитку, давайте розглянемо дослідження – «Cost-Effectiveness measurement in development accounting for local costs and noisy impacts». В контексті розвитку докази від ретельних оцінок впливу набувають все більшого значення, і все частіше висловлюється потреба в доповненні аналізу впливу аналізом витрат. Це дозволить приймати рішення щодо інвестицій на основі як витрат, так і впливів. Тут обговорюються важливі аспекти впровадження аналізу витратно-ефективності в процес прийняття політичних рішень. Аналіз застосовується у контексті освітніх втручань, проте отримані висновки можуть узагальнюватися на інші галузі. [36]

1. Витрати та Складність Програм. Аналіз вказує, що чим менше складна програма, тим більш точним може бути прогноз витрат. За дослідженням, програми з меншою кількістю складових витрат мають вищу точність передбачення. Однак, зі зростанням складності програми, зменшується частка витрат, яку можна пояснити найбільшою складовою витрат. [36]

2. Пілотний Ефект. Програми, реалізовані в масштабі пілотних проєктів, можуть мати вищі витрати порівняно з масштабованими проєктами через ефект "першопроходця". Це може призвести до недооцінки ефективності та витрат програм при їх масштабуванні. [36]

3. Недостатність Інформації. Відсутність докладної інформації про витрати може ускладнити порівняння ефективності програм та їх адаптацію до інших

контекстів. Більшість досліджень не надають достатньої інформації про витрати, що робить неможливим точне оцінювання їх ефективності. [36]

4. Відновлення Інформації. Помилки в оцінці витрат можуть виникати через недолік інформації та підсумовування витрат після закінчення проєкту. Це може призвести до недооцінки витрат та перекосу у вартості програми. [36]

Автори висновують, що для користі від аналізу витратно-ефективності, необхідно забезпечити докладну та порівняльну звітність про витрати, зібрані в той же час, що і витрати, щоб уникнути помилок при згадуванні. Також важливо адаптувати оцінки витрат до місцевих контекстів для забезпечення точності та релевантності. [36]

Ці аспекти впливають на успішність проєктів у наступних аспектах:

Детальне планування програми та урахування всіх можливих витратних складових допомагають забезпечити ефективне використання ресурсів та уникнення недооцінки витрат. Аналіз пілотних проєктів може допомогти врахувати особливості їх впливу на масштабовані проєкти. [36]

Забезпечення докладної та порівняльної звітності про витрати, а також доступу до цієї інформації для всіх зацікавлених сторін, сприяє більш об'єктивному оцінюванню проєктів та уникненню викривлення в оцінках. [36]

Розуміння можливих джерел помилок, таких як недоліки в оцінці витрат, дозволяє розробляти стратегії для їх уникнення або зменшення їх впливу на результати проєкту. [36]

Урахування місцевих особливостей та реалізація програм, які враховують місцеві потреби та умови, сприяє більш успішній реалізації проєктів та досягненню їх поставлених цілей. [36]

Загалом, є потреба у більш докладній та порівняльній звітності про витрати, а також урахування потенційних помилок та впливу пілотних етапів на результати програм. [36]

Вимірювання та звітність результатів у Світовому банку є ключовими елементами для досягнення стратегічних цілей, таких як зниження екстремальної бідності та сприяння спільному процвітанню в стійкий спосіб. На корпоративному

рівні, для вимірювання цих результатів використовуються Корпоративні таблиці рейтингів (CSC) та Система вимірювання результатів IDA (IDA RMS). [37]

На рівні країн використовуються Рамки партнерства з країнами (CPF), які встановлюють програму підтримки країни. Кожна CPF базується на Систематичній діагностиці країни (SCD) та містить результатні рамки з показниками, які перевіряються під час середньострокового та завершального огляду. [37]

На оперативному рівні, пріоритети, визначені в CPF, реалізуються через конкретні інвестиційні проєкти та консультаційні послуги, які фінансуються або підтримуються Банком протягом програмного циклу. [37]

Важливою складовою вимірювання результатів є система моніторингу та звітування проєктів, яка включає в себе індикатори результатів та системи моніторингу та оцінки (M&E). Клієнт має вирішальну роль у кожному проєкті, а його звітність є важливою для оцінки досягнених результатів. [37]

Звітність включає регулярне звітування про прогрес індикаторів, а також підготовку повних звітів про досягнення цілей проєктів, які потім оцінюються незалежною групою експертів. Такий підхід допомагає забезпечити відповідальність, прозорість та постійне вдосконалення роботи Банку у досягненні своїх розвиткових цілей. [37]

Щоб покращити оцінку, урядова група Світового банку оголосила про новий підхід до вимірювання впливу. Замість акценту на обсяги фінансування, тепер увага зосереджується на покращенні якості життя людей. Нова корпоративна система оцінки буде включати 22 показники, у порівнянні з попередніми 150, щоб забезпечити зрозуміле уявлення про прогрес у всіх аспектах місії Світового банку, від поліпшення доступу до охорони здоров'я до створення стійких систем харчування до розвитку приватних інвестицій. [38]

Основний фокус полягає у відслідковуванні величезного бажаного результату – завершення бідності на життєздатній планеті. Це перший раз, коли робота всіх фінансових установ Групи Світового банку відстежується за одним набором показників. Нова система дозволяє виміряти ключові результати, керувати науковими доказами та комунікувати результати. Вона також забезпечує можливість деталізації

результатів за різними параметрами, такими як стать, вік, регіон та інші, для покращення прийняття рішень. Цей новий підхід змінює спосіб вимірювання успіху і збільшує прозорість та відповідальність. Він стане важливим інструментом управління та допоможе зробити правильні рішення для подальшого розвитку. [38]

2.3 Оцінка впливу на економічний розвиток конкретних регіонів

Вплив фінансування на економічний розвиток двох регіонів відображається в динаміці їхньої економічної активності та спрямованості інвестицій. У цьому пункті ми порівнюємо фінансові показники та розподіл коштів між Європою та Центральною Азією та Східною та Південною Африкою. Аналіз зобов'язань та виплат Міжнародного банку реконструкції та розвитку (IBRD) і Міжнародного агентства розвитку (IDA) надасть можливість зрозуміти основні напрямки фінансування та їхній вплив на розвиток цих регіонів. Поглянемо на ключові сектори, обсяги фінансування та тенденції, які характеризують економічну динаміку обох регіонів, допомагаючи виявити спільні та відмінні аспекти їхнього розвитку.

Економічна діяльність в країнах з перехідною економікою та країнах, що розвиваються, в регіоні Європи та Центральної Азії, ймовірно, сповільниться в цьому році внаслідок ослаблення світової економіки, жорсткої монетарної політики, уповільнення темпів економічного розвитку в Китаї і зниження цін на сировинні товари, йдеться в опублікованому сьогодні Економічному огляді Світового банку для регіону.

Економічне зростання в регіоні сповільниться до 2,8% цього року після значного посилення до 3,3% у 2023 році, завдяки тому, що економіки росії та постраждалої від війни України відновили своє зростання, а також завдяки більш стійкому відновленню в Центральній Азії. Зростання регіонального виробництва, ймовірно, залишиться в цілому незмінним у 2025 році. [39]

Повільне відновлення ключових торговельних партнерів та обмежувальна монетарна політика як фактори, що можуть стримувати зростання в регіоні. Зниження рівня інфляції до 4,2% до лютого 2024 року порівняно з 15% на початку 2023 року.

Прогнозовані темпи відновлення економіки в Україні до 3,2% у 2024 році порівняно з 4,8% у 2023 році. Прогнозоване сповільнення зростання в Туреччині до 3% у 2024 році. Зростання в Центральній Азії, яке ймовірно сповільниться до 4,1% у 2024 році порівняно з 5,5% у 2023 році. Проблеми приватного сектору, включаючи обмежену здатність до розширення та впровадження інновацій. Недостатнє кредитування приватного сектору та потреба у доступі до довгострокового фінансування для підвищення продуктивності та інновацій. [39]

Regional Commitments and Disbursements for Fiscal 2021–23

	COMMITMENTS (\$ MILLIONS)			DISBURSEMENTS (\$ MILLIONS)		
	FY21	FY22	FY23	FY21	FY22	FY23
IBRD	4,559	5,974	10,162	3,625	4,580	4,833
IDA	1,315	2,511	1,098	880	764	2,385

Portfolio of operations under implementation as of June 30, 2023: \$42.6 billion.

Рисунок 2.2 - Регіональні зобов'язання та виплати на 2021–2023 фінансові роки, Європа та Центральна Азія

Джерело: World Bank Annual Report 2023 [39]

За період з 2021 по 2023 роки в регіоні Європи та Центральної Азії видно певні тенденції щодо зобов'язань та виплат Міжнародного банку реконструкції та розвитку (IBRD) і Міжнародного агентства розвитку (IDA). [39]

- Зобов'язання IBRD зросли з 4 559 мільйонів доларів у 2021 році до 10 162 мільйонів доларів у 2023 році. Це свідчить про збільшення обсягу фінансування проєктів в регіоні протягом цього періоду. [39]

- Виплати також зросли з 3 625 мільйонів доларів у 2021 році до 4 833 мільйонів доларів у 2023 році. Це може свідчити про збільшення темпів реалізації проєктів, або ж про зростання кількості проєктів, які потребують фінансування. [39]

- Зобов'язання IDA зросли з 1 315 мільйонів доларів у 2021 році до 2 511 мільйонів доларів у 2022 році, але знизилися до 1 098 мільйонів доларів у 2023 році.

Це може вказувати на зміну пріоритетів в алокації ресурсів або на зміну умов фінансування. [39]

- Виплати IDA також мали коливання, зростаючи з 880 мільйонів доларів у 2021 році до 2 385 мільйонів доларів у 2023 році. Це може бути пов'язано зі збільшенням активності в реалізації проєктів в цьому періоді. [39]

Загалом, зростання зобов'язань та виплат обох IBRD і IDA свідчить про зростання активності фінансування розвитку проєктів у регіоні Європи та Центральної Азії. Це може бути позитивним сигналом для економічного розвитку і соціальної стабільності в цих країнах. [39]

IBRD AND IDA LENDING BY SECTOR • FISCAL 2023

SHARE OF TOTAL OF \$11.3 BILLION

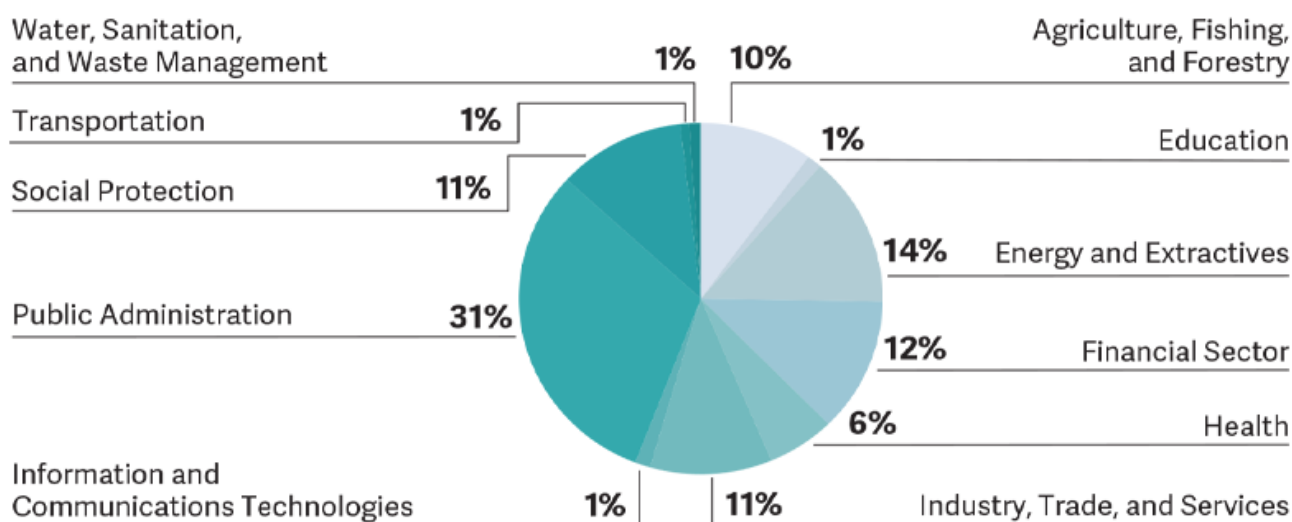

Рисунок 2.3 - Кредитування МБРР та МАР за секторами у 2023 фінансовому році, Європа та Центральна Азія

Джерело: World Bank Annual Report 2023 [39]

За цією діаграмою кредитування IBRD та IDA за секторами в регіоні Європи та Центральної Азії у фінансовому році 2023 можна зробити наступні висновки:

1. Порівняно великий обсяг кредитування у секторі публічного управління (31% від IBRD) свідчить про вагу програм, спрямованих на поліпшення громадських послуг, адміністративних реформ та підвищення ефективності державного управління. [39]

2. Значний внесок у сектори енергетики та видобутку корисних копалин (14% від IBRD) вказує на акцент на розвиток енергетичної інфраструктури та галузей енергетики, що може бути ключовим для забезпечення сталого економічного зростання. [39]

3. Підтримка соціального захисту (11% від IBRD) та інших соціальних секторів (сільське господарство, освіта, охорона здоров'я тощо) індикативна для врахування соціальних аспектів у розвитку та підвищення якості життя населення. [39]

4. Обмежений внесок у сектори інформаційних технологій та транспорту (1% від IDA) може свідчити про потенційні області для подальшого росту та розвитку, оскільки ці сектори мають великий потенціал для модернізації та забезпечення сталого розвитку. [39]

5. Загальний обсяг портфелю проєктів на 11,3 мільярда доларів свідчить про значний обсяг ресурсів, що витрачаються на розвиток регіону, і підтверджує важливість фінансової підтримки для досягнення різноманітних розвиткових цілей. [39]

Отже, головні висновки полягають у визначенні пріоритетів у розподілі кредитування між різними секторами, важливості підтримки соціальних та економічних аспектів, а також в потенційних можливостях для подальшого розвитку в окремих галузях.

Regional Commitments and Disbursements for Fiscal 2021–23

	COMMITMENTS (\$ MILLIONS)			DISBURSEMENTS (\$ MILLIONS)		
	FY21	FY22	FY23	FY21	FY22	FY23
IBRD	1,525	2,907	2,364	325	2,441	1,690
IDA	14,089	15,266	14,368	8,081	7,133	10,417
Portfolio of operations under implementation as of June 30, 2023: \$74.2 billion.						

Рисунок 2.4 - Регіональні зобов'язання та виплати на 2021–2023 фінансові роки, Східна і Південна Африка

Джерело: World Bank Annual Report 2023 [39]

На основі порівняння показників зобов'язань та виплат Міжнародного банку реконструкції та розвитку (IBRD) і Міжнародного агентства розвитку (IDA) між регіонами Європи та Центральної Азії та Східної та Південної Африки можна зробити кілька висновків:

Регіон Східної та Південної Африки має вищі загальні обсяги зобов'язань та виплат із Міжнародного агентства розвитку (IDA), що може вказувати на більшу потребу у розвитковій допомозі в цьому регіоні порівняно з Європою та Центральною Азією. [39]

Європа та Центральна Азія виявляють більшу активність з боку IBRD, що виражається в вищих обсягах зобов'язань та виплат у порівнянні з Східною та Південною Африкою. Це може бути пов'язано з різним рівнем розвитку і потребами цих регіонів. [39]

Обидва регіони показують зростання обсягів зобов'язань і виплат протягом аналізованого періоду. Це свідчить про посилення фінансової підтримки розвитку в обох регіонах з боку Світового банку. [39]

IBRD AND IDA LENDING BY SECTOR • FISCAL 2023

SHARE OF TOTAL OF \$16.7 BILLION

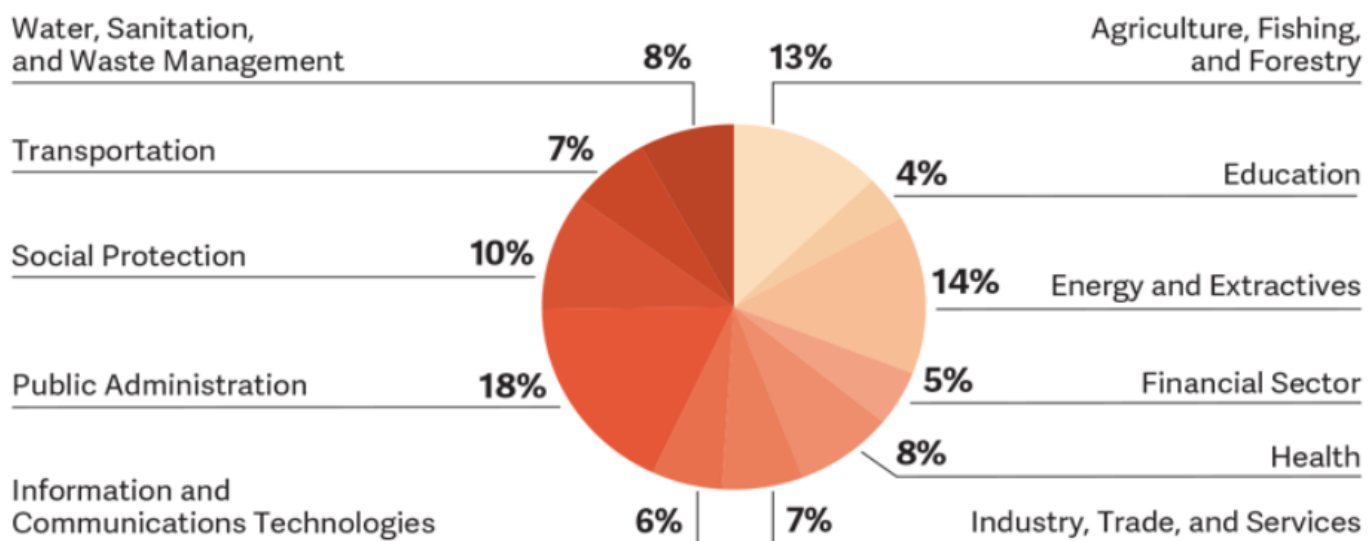

Рисунок 2.5 - Кредитування МБРР та МАР за секторами у 2023 фінкальному році, Східна і Південна Африка

Джерело: World Bank Annual Report 2023 [39]

1. Сектор публічного управління отримав найбільший обсяг фінансування. Це свідчить про важливість підтримки галузі управління та розвитку державних інститутів для забезпечення ефективного функціонування суспільства і підтримки економічного розвитку. [39]
2. Енергетика та видобуток корисних копалин також отримали значний обсяг фінансування. Це може свідчити про необхідність інвестування в інфраструктуру енергетики для забезпечення енергетичної безпеки та підтримки економічного зростання. [39]
3. Соціальний захист, охорона здоров'я та сільське господарство також відзначаються високим рівнем фінансування. Це свідчить про зосередження на покращенні якості життя населення, зменшенні бідності та підвищенні доступу до основних послуг. [39]
4. Важливість інфраструктурних галузей, таких як водопостачання, санітарія, транспорт і комунікації, підтверджується відповідними частками фінансування. Це вказує на потребу в підтримці розвитку транспортної та

комунікаційної інфраструктури для підвищення доступності та зв'язку між регіонами. [39]

5. Фінансовий сектор та освіта отримали менший обсяг фінансування. Це може відображати меншу пріоритетність цих сфер у порівнянні з іншими секторами, або ж показувати, що вони можуть мати меншу потребу в зовнішньому фінансуванні порівняно з іншими галузями. [39]

Отже, розподіл фінансування свідчить про зосередження на ключових галузях, які впливають на економічний та соціальний розвиток регіону Східної та Південної Африки.

Зважаючи на надану інформацію, давайте спробуємо порівняти динаміку фінансування двох регіонів - Європи та Центральної Азії, а також Східної та Південної Африки - з урахуванням секторів фінансування. [39]

- Європа та Центральна Азія: Зобов'язання зростають з 2021 по 2023 рік, що свідчить про збільшення обсягу фінансування у цьому регіоні. Виплати також зростають, хоча меншими темпами, але все ж показують позитивну динаміку. [39]

- Східна та Південна Африка: Зобов'язання в цьому регіоні коливаються протягом трьох років, але загалом залишаються на високому рівні. Виплати також коливаються, але в цілому можна помітити зростання. [39]

- Європа та Центральна Азія: Публічне управління займає найбільший частку фінансування від IBRD, що може свідчити про великий обсяг проєктів у цій сфері. Енергетика та фінансовий сектор також отримують значну увагу. З іншого боку, IDA розподіляє свої кошти досить рівномірно між секторами. [39]

- Східна та Південна Африка: Тут підтримка IDA сконцентрована в основному на сільському господарстві та охороні здоров'я. З іншого боку, IBRD надає більше уваги публічному управлінню та енергетиці. [39]

Загалом, обидва регіони отримують значне фінансування від IBRD та IDA, проте спостерігається різна концентрація на різних секторах. Європа та Центральна Азія більше спрямовані на публічне управління та енергетику, тоді як у Східній та Південній Африці більший акцент зроблено на сільське господарство та охорону здоров'я. Причини цього можуть бути пов'язані з особливостями розвитку та

потребами кожного регіону, а також з пріоритетами, встановленими урядами та міжнародними фінансовими установами. [39]

2.4 Порівняння ефективності проєктів у різних країнах

Щоб зрозуміти ключові чинники, які визначають успішність проєктів розвитку в бідних країнах, давайте розглянемо положення зазначені в "Good Countries or Good Projects? Comparing Macro and Micro Correlates of World Bank and Asian Development Bank Project Performance"[40]. Це дослідження пропонує глибокий аналіз макро- та мікрокорелятив результатів проєктів, що фінансуються міжнародними організаціями допомоги, такими як Світовий банк та Азіатський банк розвитку. Збираючи дані з понад 6 000 проєктів Світового банку, оцінених протягом понад двох десятиліть, автори розкривають складні взаємозв'язки між різними факторами та результатами проєктів.

Було проаналізовано зв'язки результатів проєктів з величезною вибіркою проєктів Світового банку з початку 1980-х років. Дослідження відрізняється між зв'язками між країнами середніх результатів проєкту на рівні країни та проєктними зв'язками варіації результатів проєкту в межах країн. Ця різниця важлива, оскільки частка варіації результатів проєктів в країнах значна, приблизно 80 відсотків. Згідно з наявною літературою, встановлено, що змінні країн, зокрема індекс CPIA якісних та інституційних показників, є стійкими частковими зв'язками з результатами проєктів. Це базове відкриття підкреслює важливість подальшого відбору на рівні країни при виділенні допомоги. У випадку проєктів, фінансованих IDA, ці результати можна розглядати як підтвердження системи розподілу на основі результатів IDA, яка наголошує на "макро" показниках якості політики та інституцій при визначенні міжнародного розподілу допомоги. [40]

Однак значна частина великої варіації результатів проєктів в межах країн залишається невиправданою країновими факторами, і дослідження вказує на важливість проєктних чи "мікро" факторів у поясненні деякої частки цієї варіації. Одним з важливих результатів є те, що чим довше триває період між завершенням

проєкту та оцінкою, тим менше ймовірно, що проєкт буде оцінений задовільно. Це може свідчити про те, що ранні оцінки є дуже оптимістичними і справжній вплив проєкту стає очевидним лише з часом. Це також вказує на важливість створення стимулів, які винагороджують довгостроковий вплив проєктів, а не просто їх задовільне завершення. Деякі інші важливі результати включають високі витрати на підготовку проєкту та ранні попереджувальні сигнали щодо результатів проєкту. Більшість з цих результатів мають важливі наслідки для політики та показують необхідність удосконалення методів оцінки та відбору проєктів. [40]

Дослідження вказує на важливість розвитку емпіричних показників для покращення ефективності виділення допомоги, враховуючи як макро-, так і мікрофактори. Результати також підтримують ідею про доповнення механізмів розподілу допомоги на рівні проєкту до існуючих механізмів, щоб підвищити ефективність допомоги та забезпечити успіх проєктів в країнах з низьким рівнем інституційного розвитку. [40]

Висловлюються думки щодо критики роботи Світового банку в контексті результатів його проєктів. Основні напрямки критики включають:

Навіть при врахуванні країнових факторів значна частина варіації результатів проєктів залишається невинуватою. Це свідчить про можливість недооцінки або недооцінки країнових факторів при відборі проєктів. [40]

Дослідження вказує на важливість характеристик менеджера проєкту та їх вплив на результати проєкту. Це вказує на можливі недоліки в системі управління проєктами Світового банку. [40]

Встановлено, що з часом ймовірність задовільного оцінювання проєкту зменшується, що може свідчити про велику оптимістичність ранніх оцінок та недостатню оцінку дійсних результатів проєкту. Також вказується на потребу в підвищенні ефективності моніторингу та оцінки проєктів протягом їх життєвого циклу. [40]

Виявлено, що розмір проєкту має важливе значення для результатів проєкту, оскільки великі проєкти зазвичай є більш складними та можуть мати проблеми з ефективністю виконання. [40]

Узагальнюючи, автори вказують на необхідність покращення як макро, так і мікро рівнів управління проєктами, а також покращення систем моніторингу та оцінки для забезпечення більш ефективного використання ресурсів Світового банку та покращення результатів його проєктів. [40]

Таким чином, існує певна кореляція між рівнем розвитку країни (вимірюваним через якість політики та інституційне середовище) та успішністю проєктів. Тобто країни з вищим рівнем якості політики та інституційної системи, ймовірно, мають більш успішні проєкти.

Є декілька можливих шляхів покращення успішності проєктів у бідних країнах:

1. Покращення відбору проєктів: Врахування макро показників країн, таких як якість політики та інституційне середовище, при відборі проєктів може зменшити ризики та підвищити ймовірність успішності проєкту. Важливо виявляти та підтримувати проєкти, які відповідають потребам та можливостям конкретних країн. [40]

2. Підвищення якості підготовки проєктів: Мінімізація витрат на підготовку проєктів та забезпечення відповідності їх реальним потребам може підвищити їх успішність. Збільшення уваги до участі місцевих стейкхолдерів у підготовці та плануванні проєктів також може знизити ризики невдачі. [40]

3. Посилення моніторингу та оцінки: Регулярний моніторинг та оцінка результатів проєктів можуть допомогти вчасно виявляти проблеми та коригувати стратегії для досягнення успіху. Також важливо враховувати тривалий термін при оцінці результатів, щоб отримати більш об'єктивну картину проєкту. [40]

4. Спрощення та зменшення складності проєктів: Уникнення надмірної складності та витрат на підготовку може допомогти підвищити успішність проєктів. Проєкти, що мають менше компонентів, можуть бути краще управляються та мають менше ризиків. [40]

5. Розвиток та навчання персоналу: Покращення навичок та компетенцій менеджерів проєктів може значно підвищити ефективність реалізації проєктів.

Інвестиції в навчання та розвиток кадрів можуть мати значний вплив на успішність проєктів у бідних країнах. [40]

Ці заходи можуть сприяти покращенню успішності проєктів у бідних країнах та сприяти більш ефективному використанню ресурсів допомоги.

Таким чином, "Good Countries or Good Projects? Comparing Macro and Micro Correlates of World Bank and Asian Development Bank Project Performance" підкреслює, що успішність проєктів розвитку в бідних країнах залежить як від макрофакторів, таких як якість політики та інституційного середовища, так і від мікрофакторів, включаючи якість підготовки, моніторинг, оцінку та компетенції менеджерів проєктів. Врахування макроекономічних показників під час відбору проєктів, мінімізація витрат на підготовку, регулярний моніторинг, спрощення проєктів та розвиток навичок персоналу сприятимуть підвищенню ефективності використання міжнародної допомоги та покращенню результатів проєктів.

ВИСНОВКИ

1. Світовий банк відіграє ключову роль у сприянні глобальному економічному розвитку через кілька основних напрямів діяльності. По-перше, він надає фінансову підтримку країнам що розвиваються через позики та гранти для інфраструктурних проєктів, освіти, охорони здоров'я та розвитку бізнесу. По-друге, забезпечує технічну допомогу у розробці економічних стратегій та політик. По-третє, проводить дослідження та аналіз економічних тенденцій для формулювання ефективних програм. І нарешті, сприяє створенню партнерств між різними зацікавленими сторонами для спільної реалізації проєктів.

2. Розвиток Світового банку включає історичний контекст, етапи розвитку, ключові ініціативи та стратегічні зміни. Це дозволяє зрозуміти еволюцію його ролі та функцій у глобальній економіці. Реалізація проєктів Світового банку у більш ніж 152 країнах, включаючи Україну, свідчить про важливість та широкий охоплюючий підхід до досягнення Цілей сталого розвитку. Зокрема, активна співпраця з Україною, яка включає в себе реалізацію 27 проєктів на суму 14 мільярдів доларів, підкреслює зобов'язання банку у підвищенні якості життя та економічного розвитку населення.

3. Зусилля Світового банку зменшувати екстремальну бідність, використовуючи ініціативи як SWIFT для моніторингу бідності в реальному часі, є ключовими у досягненні глобальної мети №1 "Немає бідності". При цьому, збільшення гнучкості та адаптивності таких інструментів дозволить удосконалити ефективність боротьби з бідністю та забезпечити сталий розвиток у країнах що розвиваються.

4. Однак, існують ризики, які можуть ускладнити або призвести до невдачі проєктів, такі як недотримання правил банку, недостатній нагляд, макроекономічні фактори та корупція. Для досягнення своїх основних цілей, включаючи боротьбу з бідністю та сприяння сталому процвітанню, Світовому банку важливо постійно аналізувати та вдосконалювати свої підходи до реалізації проєктів, враховуючи ці ризики та вивчаючи найкращі практики в цій сфері.

5. Зміна підходу до вимірювання впливу Всесвітнього банку є ключовим кроком у покращенні ефективності його діяльності. Замість фокусу на обсягах фінансування, тепер увага зосереджується на покращенні якості життя людей. Цей новий підхід передбачає використання 22 ключових показників, спрямованих на відслідковування прогресу у всіх аспектах місії банку, від здоров'я до стійкості харчових систем.

6. Порівнюючи динаміку фінансування Європи та Центральної Азії з регіоном Східної та Південної Африки, можна зазначити, що обидва регіони отримують значне фінансування від Міжнародного банку реконструкції та розвитку (IBRD) та Міжнародного агентства з розвитку (IDA), але зосередження на різних секторах відрізняється. Європа та Центральна Азія більше спрямовані на публічне управління та енергетику, тоді як Східна та Південна Африка акцентується на сільському господарстві та охороні здоров'я. Це може бути пов'язано з різними потребами та пріоритетами кожного регіону, а також з умовами розвитку та урядовими політиками.

7. У свою чергу, "Good Countries or Good Projects? Comparing Macro and Micro Correlates of World Bank and Asian Development Bank Project Performance" демонструє важливість розуміння макро- та мікрофакторів, які впливають на успішність проєктів розвитку. Дослідження показує, що як макро-, так і мікроекономічні чинники мають значний вплив на результати проєктів. Це підкреслює необхідність розвитку емпіричних показників для покращення ефективності виділення допомоги, а також можливість доповнення механізмів розподілу допомоги на рівні проєкту для досягнення кращих результатів в країнах з низьким рівнем інституційного розвитку. Тому, вивчення розподілу фінансування та факторів, що впливають на результати проєктів розвитку, допомагає розкрити стратегічні пріоритети та підвищити ефективність міжнародної допомоги у розвинення економік та соціальних систем у різних регіонах світу.

Отже, висновки роботи свідчать про важливість ролі Світового банку в глобальному економічному просторі та необхідність постійного вдосконалення його

діяльності для досягнення максимальної ефективності в підтримці сталого економічного зростання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ю.Г. Козак. Міжнародні стратегії економічного розвитку : навч. посіб. 3-тє вид. Київ : «Аврио», 2011. 262 с.
URL: <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/220/1/International%20economic%20development%20strategies.pdf> (дата звернення: 14.02.2024).
2. Чуй, Ірина Романівна. «Фінанси». Львів : Львів. комерц. акад., 2014.
3. History. *World Bank*.
URL: <https://timeline.worldbank.org/en/timeline/home#event-bretton-woods-conference-begins> (дата звернення: 09.03.2024).
4. Home. *World Bank*.
URL: <https://timeline.worldbank.org/en/timeline/home#event-world-bank-approves-first-loan-for-reconstruction> (дата звернення: 09.03.2024).
5. World Bank's First Development Loans to Chile, 1948. World Bank. URL: <https://documents.worldbank.org/en/publication/documents-reports/documentdetail/308691468185347709/world-bank-s-first-development-loans-to-chile-1948> (дата звернення: 19.03.2024).
6. Home. *World Bank*.
URL: <https://timeline.worldbank.org/en/timeline/home#event-international-finance-corporation-ifc-founded> (дата звернення: 09.03.2024).
7. Home. *World Bank*.
URL: <https://timeline.worldbank.org/en/timeline/home#event-ifc-makes-its-first-investment> (дата звернення: 09.03.2024).
8. Home. *World Bank*.
URL: <https://timeline.worldbank.org/en/timeline/home#event-international-development-association-ida-created> (дата звернення: 09.03.2024).
9. World development report 1978. World Bank. URL: <https://documents.worldbank.org/en/publication/documents-reports/documentdetail/297241468339565863/world-development-report-1978> (дата звернення: 19.03.2024).

10. Development Projects : Sao Paulo Water Supply and Pollution Control Projects - P006246. World Bank. URL: <https://projects.worldbank.org/en/projects-operations/project-detail/P006246> (дата звернення: 19.03.2024).
11. Home. *World Bank*. URL: <https://timeline.worldbank.org/en/timeline/home#event-post-soviet-states-join-the-world-bank-group> (дата звернення: 09.03.2024).
12. Home. *World Bank*. URL: <https://timeline.worldbank.org/en/timeline/home#event-the-global-environment-facility-gef-launches> (дата звернення: 09.03.2024).
13. Remembering President James David Wolfensohn. World Bank. URL: <https://www.worldbank.org/en/archive/history/exhibits/Remembering-President-James-Wolfensohn#4> (дата звернення: 02.04.2024).
14. Home. *World Bank*. URL: <https://timeline.worldbank.org/en/timeline/home#event-world-bank-group-implements-major-reorganization> (дата звернення: 09.03.2024).
15. Home. *World Bank*. URL: <https://timeline.worldbank.org/en/timeline/home#event-world-development-report-wdr-on-attacking-poverty-released> (дата звернення: 09.03.2024).
16. International Bank for Reconstruction and Development. World Bank. URL: <https://www.worldbank.org/en/who-we-are/ibrd> (дата звернення: 02.04.2024).
17. International Development Association - World Bank. International Development Association - World Bank. URL: <https://ida.worldbank.org/en/home> (дата звернення: 02.04.2024).
18. IDA20 Overview | IDA20 Replenishment | Replenishment. World Bank. URL: <https://ida.worldbank.org/en/replenishments/ida20-replenishment/ida20> (дата звернення: 04.04.2024).
19. Member Countries. World Bank. URL: <https://www.worldbank.org/en/about/leadership/members#ifc> (дата звернення: 07.03.2024).

20. Who we are. IFC. URL: <https://www.ifc.org/en/about> (дата звернення: 19.04.2024).
21. What we do. IFC. URL: <https://www.ifc.org/en/what-we-do> (дата звернення: 09.04.2024).
22. Strategy And Business Outlook Fy24-26. 2023. 38 с. URL: <https://www.ifc.org/content/dam/ifc/doclink/2023/ifc-strategy-and-business-outlook-fy24-26.pdf> (дата звернення: 10.04.2024).
23. What We Do | Multilateral Investment Guarantee Agency | World Bank Group. Multilateral Investment Guarantee Agency | World Bank Group. URL: <https://www.miga.org/what-we-do> (дата звернення: 15.04.2024).
24. Standard chartered trade finance facility | multilateral investment guarantee agency | world bank group. Multilateral Investment Guarantee Agency | World Bank Group. URL: <https://www.miga.org/project/standard-chartered-trade-finance-facility-0> (дата звернення: 10.04.2024).
25. About ICSID | ICSID. International Centre for Settlement of Investment Disputes. URL: <https://icsid.worldbank.org/About/ICSID> (дата звернення: 15.04.2024).
26. World bank maps. World Bank Maps. URL: https://maps.worldbank.org/projects/projectfilters?proj_stat_name=Active (дата звернення: 19.04.2024).
27. Atlas of sustainable development goals 2023. Atlas of Sustainable Development Goals 2023. URL: <https://datatopics.worldbank.org/sdgatlas/?lang=en> (дата звернення: 19.04.2024).
28. No poverty | SDG 1: no poverty. Atlas of Sustainable Development Goals 2023. URL: <https://datatopics.worldbank.org/sdgatlas/goal-1-no-poverty/?lang=en> (дата звернення: 19.04.2024).
29. Introducing SWIFT: real-time poverty monitoring using machine learning. World Bank Blogs. URL: <https://blogs.worldbank.org/en/opendata/introducing-swift--real-time-poverty-monitoring-using-machine-le> (дата звернення: 10.04.2024).

30. Zero hunger | SDG 2: zero hunger. Atlas of Sustainable Development Goals 2023. URL: <https://datatopics.worldbank.org/sdгатlas/goal-2-zero-hunger/?lang=en> (дата звернення: 19.04.2024).
31. Vinnychenko O. V., Hantseva A. O. Financial sustainability of bank: the essence and assessment of factors of influence. Business inform. 2023. Т. 5, № 544. С. 175–181. URL: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2023-5-175-181> (дата звернення: 20.04.2024).
32. World Bank Group. World bank project cycle. World Bank. URL: <https://projects.worldbank.org/en/projects-operations/products-and-services/brief/projectcycle> (дата звернення: 20.04.2024).
33. Evicted and abandoned: the world bank's broken promise to the poor - ICIJ. ICIJ. URL: <https://www.icij.org/investigations/world-bank/> (дата звернення: 21.04.2024).
34. Development Impact (DIME). World Bank. URL: <https://www.worldbank.org/en/research/dime> (дата звернення: 21.04.2024).
35. Building the evidence on forced displacement. World Bank. URL: <https://www.worldbank.org/en/programs/building-the-evidence-on-forced-displacement> (дата звернення: 22.04.2024).
36. David K. Evans. Cost-Effectiveness measurement in development accounting for local costs and noisy impacts. Office of the Chief Economist. 35 с. URL: <https://openknowledge.worldbank.org/server/api/core/bitstreams/eca69a9e-b18e-569d-8777-2ab5647a76f4/content>. (дата звернення: 24.03.2024).
37. Measuring & reporting results in the World Bank. URL: <https://thedocs.worldbank.org/en/doc/993981558646869961-0290022019/original/MeasuringResultsFactSheets2019.pdf>. (дата звернення: 09.04.2024)
38. World Bank Group. World bank group announces new approach to measuring impact. World Bank. URL: <https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2024/04/09/world-bank-group-announces-new-approach-to-measuring-impact> (дата звернення: 19.04.2024).

39. Annual report 2023. World Bank. URL:

<https://www.worldbank.org/en/about/annual-report/regional-engagements?dropid=eca>
(дата звернення: 01.05.2024).

40. Cevdet Denizer, Daniel Kaufmann, Aart Kraay. Good countries or good projects? Macro and micro correlates of world bank project performance. Policy research working paper. 2011. URL:

https://www.academia.edu/55118551/Good_countries_or_good_projects_Macro_and_micro_correlates_of_World_Bank_project_performance (дата звернення: 07.03.2024).

ОГЛЯД СПЕЦІАЛЬНОЇ ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

World development report 1978

The 1978 World Development Report, the inaugural edition of what became an annual series, offers a thorough analysis of global development challenges and their ties to international economic trends. Produced by the World Bank, the report aims to elucidate the connections between the global economy and domestic policies in developing nations, amidst a backdrop of increasing global interdependence and economic complexity. It examines the prospects for accelerating economic growth and reducing poverty, emphasizing the critical policy issues that influence these outcomes.

The report highlights several core issues facing developing countries. It scrutinizes how international economic dynamics, such as trade patterns, financial flows, and technological transfers, impact domestic development strategies. The analysis underscores the necessity for coherent domestic policies that are responsive to these global influences to foster sustainable growth and poverty alleviation.

Furthermore, the report delves into the implications of economic interdependence, advocating for enhanced international cooperation to address shared challenges. It suggests that global collaboration is essential for tackling issues such as resource allocation, technological advancements, and economic stability, which transcend national boundaries.

Key policy recommendations include improving economic indicators to better assess development progress, strengthening international partnerships, and adopting more inclusive economic policies that consider the needs of the poorest populations. The report also calls for targeted interventions to support sectors crucial for development, such as education, healthcare, and infrastructure.

Overall, the 1978 World Development Report sets the stage for ongoing dialogue and action on global development, highlighting the intricate linkages between domestic and international economic strategies. It serves as a foundational document guiding policymakers in their efforts to create a more equitable and prosperous world.

IDA20 Overview

The International Development Association (IDA) is embarking on its ambitious IDA20 replenishment cycle, committing \$93 billion between 2022 and 2025 to support the recovery of the world's poorest nations. The overarching goal of IDA20 is to facilitate a resilient rebound from the COVID-19 pandemic towards a sustainable and inclusive future, aligning with the 2030 development agenda to alleviate extreme poverty and enhance shared prosperity. This initiative focuses on five key themes: Human Capital, Climate Change, Gender and Development, Fragility, Conflict, and Violence, as well as

Jobs and Economic Transformation. Additionally, IDA addresses four cross-cutting issues: Crisis Preparedness, Governance and Institutions, Debt, and Technology.

Through targeted interventions, IDA aids countries in coping with climate change, addressing fragility and conflict, promoting gender equality, enhancing human capital, and fostering economic transformation. Moreover, it assists nations in preparing for crises, managing debt responsibly, strengthening governance, and harnessing technology for sustainable development. By leveraging these initiatives, IDA aims to build resilience, drive equitable growth, and propel the global community towards a greener, more inclusive future amidst ongoing challenges and uncertainties.

Standard chartered trade finance facility

The Multilateral Investment Guarantee Agency (MIGA) recently signed a EUR300 million Trade Finance Guarantee (TFG) with Standard Chartered Bank, aiming to mitigate the risk of non-payment by the Government of Senegal (GoS). This initiative supports Senegal's efforts in improving food security and agricultural programs by facilitating trade-related activities. The MIGA-covered facility will provide financing for agricultural inputs and outputs, easing financial challenges faced by local intermediaries in the agricultural sector.

The project falls under MIGA's 'FI-3' category due to minimal environmental and social (E&S) risks. GoS will screen transactions and comply with labor standards. The project is expected to unlock liquidity for critical trade activities, particularly in agribusiness, by offering lower borrowing costs amid market constraints. It aligns with Senegal's economic growth strategies, notably the Plan Senegal Emergent 2035, emphasizing agriculture as a driver for inclusive growth and regional food security.

Aligned with MIGA's strategic priorities for 2024-2026, the project expands trade finance, particularly in IDA countries, and supports MIGA's crisis response strategy by providing countercyclical support. Overall, the project aims to enhance Senegal's agricultural productivity, contributing to national development goals and MIGA's mission.

Introducing SWIFT: real-time poverty monitoring using machine learning

SWIFT, or the Survey of Well-Being via Instant and Frequent Tracking, revolutionizes poverty monitoring through machine learning. Traditional methods of data collection for poverty assessment are costly and time-consuming, leading to delays in policy formulation. SWIFT addresses this by utilizing machine learning techniques on readily available household survey data to generate real-time poverty estimates. Instead of directly measuring income or consumption, SWIFT focuses on poverty correlates like household size and education levels, transforming them into poverty statistics using estimation models.

A standout feature of SWIFT is its reliability during crises, as seen in its performance post-major shocks like the Afghanistan crisis in 2016. Moreover, SWIFT has

expanded beyond poverty estimation, aiding in crisis monitoring, welfare tracking in fragile states, and identifying households in need of assistance.

Its integration with existing data collection processes, like Quarterly Labor Force Surveys, reduces costs significantly. SWIFT also ensures data comparability over time by adjusting expenditure figures from earlier surveys, maintaining consistency in poverty data series.

As SWIFT evolves, it becomes a vital tool for poverty monitoring worldwide. Its adaptability across diverse environments and its ability to provide frequent, timely data empower governments and development partners to understand the impacts of various factors on poverty and living conditions.

Zero Hunger: Beyond Hunger for a Healthy Life Worldwide

The pursuit of Sustainable Development Goal (SDG) 2, "End hunger, achieve food security and improved nutrition and promote sustainable agriculture," is imperative to combat global hunger and malnutrition. Approximately 3.1 billion people worldwide cannot afford a healthy diet, exacerbating the challenges posed by crises such as geopolitical conflicts.

Highlighting the urgency, nearly 828 million individuals were undernourished in 2021, with 230 million in Sub-Saharan Africa and around 300 million in South Asia. Malnutrition takes various forms, including stunting and wasting in children under 5, which can have lifelong repercussions on physical and cognitive development.

Stunting affects one in four children globally, with Sub-Saharan Africa and South Asia being the most affected regions. Wasting, a life-threatening condition, particularly prevalent in South Asia, is exacerbated by maternal health issues and insufficient prenatal nutrition.

Addressing malnutrition requires not only access to sufficient food but also affordable healthy diets. Early-life malnutrition can predispose individuals to non-communicable diseases (NCDs) like diabetes and heart disease later in life. Thus, achieving SDG 2 is critical not only for eradicating hunger but also for promoting long-term health and well-being globally.

Evicted and abandoned: the World Bank's broken promise to the poor

Over the past decade, the World Bank has funded projects that have displaced an estimated 3.4 million people, disrupting their lives and livelihoods. Despite its policies aimed at protecting those affected, the World Bank has often failed to uphold these standards. Its private-sector lending arm, the International Finance Corporation, along with the Bank itself, have continued to support governments and companies implicated in severe human rights abuses, including rape, murder, and torture, even after these violations

were reported. Notably, in Ethiopia, authorities redirected funds from a World Bank-supported project to finance a campaign of mass evictions, according to former officials. Between 2009 and 2013, the World Bank Group invested \$50 billion in high-risk projects with potentially irreversible social or environmental impacts, a significant increase from the previous five years. The investigation highlights the profound trauma experienced by displaced communities, particularly children, and offers an in-depth examination of a decade's worth of resettlement data, revealing the widespread and often devastating impact of the World Bank's development initiatives.

Cost-Effectiveness Measurement in Development

The paper highlights the importance of integrating cost analysis with impact evaluation to guide policy decisions in development. The paper focuses on the context of education interventions, emphasizing that costs and program complexity can vary significantly across and within countries. It argues that sensitivity in impact estimates and local cost variations must be accounted for to ensure accurate cost-effectiveness analysis. The authors demonstrate how changing one cost component can dramatically affect cost-effectiveness measures and caution against overestimating costs when extrapolating small-scale intervention data to larger contexts. They underscore the necessity for detailed, timely cost reporting and adapting cost estimates to local environments to improve the reliability of cost-effectiveness analysis, ultimately aiding policymakers in making more informed investment decisions.

Measuring & reporting results in the World Bank

The World Bank emphasizes measuring and reporting results to enhance accountability, transparency, and continuous learning. The institution's approach is structured across corporate, country, and operational levels, with a focus on achieving the goals of ending extreme poverty and promoting shared prosperity by 2030.

At the corporate level, the World Bank Group (WBG) uses tools like the Corporate Scorecards (CSC) and the IDA Results Measurement System (IDA RMS) to report annual progress. These tools track results through three tiers: the broad development context, achievements in client countries, and operational effectiveness. At the country level, the Bank employs Country Partnership Frameworks (CPFs), informed by Systematic Country Diagnostics (SCDs), to guide support programs. CPFs include results frameworks with indicators, baseline data, and targets, which are monitored and evaluated through Performance and Learning Reviews (PLR) and Completion and Learning Reviews (CLR), validated by the Independent Evaluation Group (IEG).

Operationally, priorities from CPFs are implemented through investment operations and advisory services, each with detailed results frameworks. Progress is tracked via Implementation Status and Results Reports (ISR) and documented in Implementation Completion and Results Reports (ICR), which are also validated by the IEG.

Stakeholder and citizen engagement is integral, with feedback mechanisms incorporated into projects to ensure responsiveness and better development outcomes. The World Bank conducts surveys to gather perceptions and feedback, ensuring alignment with client needs and continuous improvement in project implementation.

Annual report 2023

The Europe and Central Asia region is grappling with unprecedented challenges, largely due to Russia's invasion of Ukraine, ongoing for two years, causing severe economic and social repercussions. The fallout includes high energy and food prices, trade disruptions, and increased geopolitical instability, resulting in setbacks in development gains, heightened poverty, and forced displacement. For Ukraine, \$33 billion was mobilized for critical services. Additionally, support was extended to countries like Türkiye following earthquakes and addressing fragility in Kosovo and Moldova.

Efforts are concentrated on bolstering human capital, green transition, private sector development, and institutional strengthening. Initiatives include vaccinations and healthcare support in Tajikistan, digital learning platforms in Türkiye, and resilience-building against climate change.

In Eastern and Southern Africa, challenges persist, including the impact of the Ukraine crisis, climate shocks, and food insecurity. The World Bank allocated \$16.7 billion in lending in 2023, prioritizing food security, climate resilience, and digital development. Noteworthy interventions include addressing food insecurity in the Horn of Africa, supporting climate adaptation, and expanding electricity access in Tanzania and South Africa. Women and girls' empowerment and digitalization efforts are also key priorities to foster inclusive growth and development across the continent.

Cevdet Denizer, Daniel Kaufmann, Aart Kraay. “Good countries or good projects?”

The paper delves into the determinants of project outcomes across a wide spectrum of World Bank initiatives from the 1980s onward, distinguishing between country-level and project-specific factors. While confirming the importance of country-level variables like the CPIA measure in predicting project performance, it underscores that a significant portion of outcome variance lies within countries. This highlights the necessity of considering project-level factors.

Specifically, the study reveals that delayed evaluations tend to yield more accurate assessments, suggesting a need to adjust evaluation timelines to capture projects' true impacts. It also identifies high preparation costs and early-warning flags as reliable indicators of potential issues, advocating for improved monitoring and evaluation practices.

Furthermore, the research underscores the influence of project size, complexity, and task manager characteristics on outcomes, emphasizing the need for streamlined

design and skilled management. Despite accounting for various factors, a substantial portion of outcome variance remains unexplained, indicating the necessity of developing more comprehensive evaluation tools.

In light of these findings, the study recommends complementing cross-country aid allocation systems with project-level indicators, particularly in fragile states, to enhance aid effectiveness. This approach may become increasingly crucial as IDA undergoes transitions, ensuring optimized aid allocation policies for improved development outcomes.

Додаток Б

SUMMARY

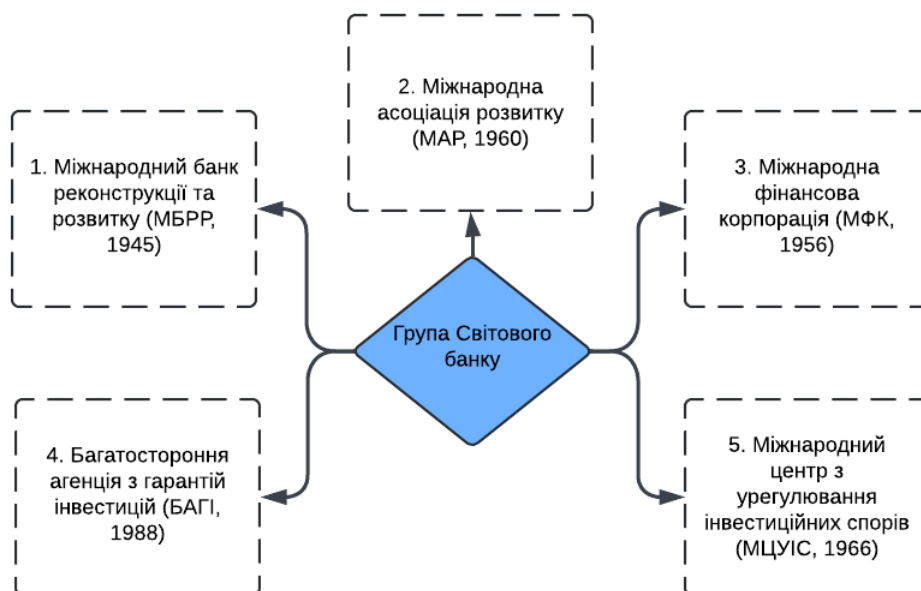
This bachelor's thesis "The World Bank in the Global Economic System," written by Vlada Buranhulova examines the significant role of the World Bank in global economic development. Key areas of the Bank's contribution include providing financial support through loans and grants, offering technical assistance for economic strategies, conducting economic research, and fostering partnerships for project implementation. The thesis traces the Bank's historical development, key initiatives, and strategic changes, highlighting its role in over 152 countries, including significant projects in Ukraine. These efforts demonstrate the Bank's commitment to Sustainable Development Goals, particularly in improving living standards and economic development. Efforts to reduce extreme poverty, such as the SWIFT initiative for real-time poverty monitoring, are crucial for achieving the goal of "No Poverty." The study emphasizes the need for flexible and adaptive tools to enhance poverty alleviation efforts. Risks like non-compliance, inadequate oversight, macroeconomic factors, and corruption can hinder project success. Continuous improvement in the Bank's approach, considering these risks and best practices, is essential. A new impact measurement approach focuses on quality of life improvements rather than funding volume, using 22 key indicators to track progress. Regional funding comparisons reveal different priorities: Europe and Central Asia focus on governance and energy, while East and Southern Africa prioritize agriculture and healthcare. The article "Good Countries or Good Projects?" highlights the importance of macro- and microeconomic factors in project success, advocating for empirical indicators to improve aid effectiveness. In conclusion, the World Bank plays a crucial role in global economic development, requiring ongoing enhancements to maximize its effectiveness in supporting sustainable growth.

Keywords: *World Bank, global economic development, poverty alleviation, sustainable development, financial support, project implementation.*

Хронологія головних подій Світового банку

Рік	Подія
1944	Утворення Міжнародного банку реконструкції та розвитку (Світового банку)
1948	Надання першої позики неєвропейській країні (Чилі) для виробництва гідроелектроенергії
1955	Заснування Інституту економічного розвитку для навчання посадових осіб з країн-членів
1956	Створення Міжнародної фінансової корпорації (IFC)
1960	Створення Міжнародної асоціації розвитку (IDA)
1971	Надання першої позики на навколишнє середовище (Бразилія) для боротьби з забрудненням
1973	Введення терміну "абсолютна бідність" та визначення цілей Світового банку на прискорення економічного зростання та зменшення бідності
1988	Створення Багатостороннього агентства гарантій інвестицій (MIGA)
1991	Утворення Глобального екологічного фонду (ГЕФ)
1996	Схвалення ініціативи боргових зобов'язань бідних країн та створення Всебічної рамкової програми розвитку
2000	Співпраця з Цілями розвитку тисячоліття ООН
2015	Початок співпраці з Цілями сталого розвитку ООН

Група Світового банку

Напрямки фінансування Світового банку

